

Leto XII.
Ljubljana,
3. oktobra 1962
Štev. 15

tribuna

LIST ZVEZE ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

Stran 3

Naselje

Stran 6-7

Foto reportaža

Stran 8

Kultura

Po prijetnem odmoru smo spet skupaj, sveži in nekateri še počitniško razpoloženi, drugi pa že v »ostrem« študiju. Pa tudi pri Tribuni smo letos bolj zgodaj pričeli. Že med počitnicami — na študentskem seminarju v Ankaranu — smo o njej temeljito razpravljali. Na račun Tribune smo slišali mnogo kritik, upravičenih in neupravičenih. Kritika je bila predvsem usmerjena na dosedanja koncept Tribune in na sodelavce. Omenimo pa naj, ne da bi kogarkoli branili, da se je redakcija Tribune v lanskem študijskem letu ob izidu vsake številke borila s tehničnimi težavami (pomanjkanje finančnih sredstev in težave s tiskarno). Pred pričetkom letošnjega študijskega leta pa smo vse te težave ugodno rešili. Kolikor se ne bodo pojavile nove, bo Tribuna redno tedensko izhajala na 12 straneh.

Ne moremo pa si predstavljati kvalitetnega dviga Tribune, če ne bo pri njenem izdajanju sodeloval kar najširši krog bralcev — s kritičnimi pripombami. V ta namen bomo organizirali široko dopisniško mrežo, v katero bomo skušali vključiti čimveč študentov. Uredništvo Tribune pričakuje, da bo že v prihodnji številki lahko objavilo veliko prispevkov svojih bralcev.

Da bo Tribuna uspešneje opravljala svoje poslanstvo, bomo ustanovili izdajateljski svet, v katerega bomo priegnili mlade znanstvene sodelavce na univerzi, družbene in politične delavce ter predstavnike Zveze študentov.

Pričakujemo, da bomo lahko s pomočjo širokega kroga dopisnikov, predvsem z večjo zainteresiranostjo bralcev do svojega lista, približali list ne le študentom, temveč tudi srednješolcem — bodočim študentom, ki doslej niso bili dovolj seznanjeni s problemi visokošolskega študija.

Naloge, ki si jih je zadalo uredništvo Tribune, so obsežne in bodo zahtevale veliko prizadevanj ne le kolektiva Tribune ampak tudi Zveze študentov na ljubljanski univerzi, predvsem pa bralcev. Od tesnega sodelovanja in stika med uredništvom in bralci je odvisno ali bo Tribuna izpolnila svoje poslanstvo.

Nasvidenje ob letu

(Foto: Joco Znidaršič)

Ko smo se v septembru spet sestali v uredništvu, so se od nas poslovili trije večletni sodelavci in uredniki.

STANE ČEHOVIN je pričel sodelovati pri Tribuni leta 1959. Z vrsto tehničnih člankov o vlogi in nalogah študentske organizacije se je kmalu uveljavil. Od februarja 1960 do letošnjega junija je bil odgovorni urednik, nekaj časa pa tudi glavni urednik našega lista. Ves ta čas se je poleg dela v redakciji še uspešno udeleževal v vodstvu študentske organizacije. Uredništvo je zapustil, da bi lahko neovirano čimhitreje dokončal študij na filozofski fakulteti.

FRANCE GRIVEC je prišel k nam že s precejšnjo mero strokovnega novinarskega znanja. Dve leti je uspešno urejal kulturno rubriko Tribune, še prej pa nam je pomagal kot korektor. S svojim znanjem ni skoparil. Poleg vestnega dela nam je pomagal kjerkoli je mogel, bodisi v redakciji ali v tiskarni. Od nas odhaja nazaj v »pravo« redakcijo — Novice.

PETER JAMBREK je bil od vseh treh najbolj raznolik. Od univerzitetne strani, ki jo je poldrugo leto vestno in zanimivo urejal, je lani prešel na kulturno, kjer se je tudi z uspehom uveljavil. Večkrat nas je presenetil še z reportažami in potopisi. Po diplomu na pravni fakulteti odhaja na odsluženje kadrovskega roka.

Kljub temu, da smo se od njih že poslovili, izrabljamo to priložnost, da jim zaželimo mnogo sreče v osebnem in poklicnem življenju, da se jim še enkrat zahvalimo za dolgoletno vestno in zvesto sodelovanje. Vemo, da bi brez njihovega dela Tribuna le stežka prebrodila nevarne krize, ki so jih bili polni tisti časi, ko smo skupaj delali. Morda zmeraj nismo bili istih mišljenj, vendar nas je delo za Tribuno vedno zopet pripeljalo skupaj.

Upamo, da se ne poslavljamo za dolgo, da vam bodo delovne in vesele ure, ki smo jih skupaj prebili, ostale v spominu. Ostale vam bodo v takem spominu, da si ne boste mogli kaj, da ne bi prišli obiskat in pogledat, kako delamo za novo »cifro«.

Še enkrat srečno tovariši in hvala!

JANEZ KOCIJANČIČ:

SEMINAR V ANKARANU

Vsakoletni seminar za vodstvene kadre Zveze študentov ljubljanske univerze v Ankaranu je postal že tradicija. Univerzitetni odbor ga je letos organiziral med 15. in 25. avgustom. Udeležilo se ga je 90 študentov. Namen seminarja je bil, da se prediskutirajo in pripravijo osnovne smernice za delo študentske organizacije v bodočem študijskem letu, hkrati pa tudi, da se funkcionarji v študentski organizaciji seznanijo z najaktualnejšimi družbenimi vprašanji.

Poseben pomen sta dali letošnjemu seminarju dve izredno zanimivi predavanji. V prvem nas je predsednica ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije tovarišica Vida Tomšič seznanila s problemi in pripravami za novo ustavo. Predavanje vzbudilo veliko pozornost in zanimanje seminaristov, o čemer pričrta vrsta vprašanj, ki so jih seminaristi postavili predavateljici. Zanimanje za vprašanja o novi ustavi je nedvomno porok za razgibano in zrelo diskusijo o novi ustavi tudi na univerzi.

Drugo predavanje je imel predsednik republiškega sveta zvez sindikatov Slovenije tov. Stane Kavčič, ki nam je govoril o našem gospodarstvu. Predavatelj nam ni prikazoval gibanja našega gospodarstva samo statistično, ampak nam je predvsem razjasnil in pojasnil osnovne probleme našega novega gospodarskega sistema in njegovo uveljavljanje v praksi ter nas seznanil z družbenimi procesi, ki se odvijajo danes v samih gospodarskih organizacijah. Tudi to predavanje je izkazalo vrsto vprašanj; predvsem so seminariste zanimali gospodarski ukrepi po pismu izvršnega komiteja CK ZKJ.

Obe predavanji sta dali seminaristom nedvomno trdno osnovo in mnogo pobud za nadaljnji in poglobljeni študij teh aktualnih vprašanj.

Seminaristi so delali v treh komisijah. Komisija za idejno delo je obravnavala načrt idejnega dela, študentski tisk, študentske delovne brigade, kadrovske službe, program za teden novincev in za delo pokrajinskih klubov. Na komisiji za vprašanja študija in družbenega upravljanja smo govorili o uspehih in pomankljivostih študijske reforme in o nadaljnji krepitvi družbenega upravljanja na univerzi. Socialnoekonomska komisija pa je razpravljala o štipendiranju in kreditiranju, o sprejemanju v študentske domove in o socialnih podporah.

V komisijah in na plenarnih sejah so seminaristi sprejeli vrsto konkretnih sklepov za bodoče delo naše organizacije. Naj omenim nekaj najvažnejših:

Koncept idejnega dela se v letošnjem letu ne bo bistveno spremenil. Še nadalje bomo razvijali marksistični center, svobodne katedre in študijske grupe, seveda pa bo potrebno dosti več poglobljenega dela kot lani.

— Letos bomo organizirali teden novincev. V tem tednu naj niverza, pa tudi naša organizacija ne samo zaželi novincem dobrodošlico, temveč jih že takoj v začetku njihovega akademskega življenja pritegne k študiju in političnemu delu.

— Letos bomo v Zvezi študentov uvedli kadrovske službe, ki bo odpravila anarhično kadiranje. Kot eden najvažnejših vorov kadrov za delo v naši organizaciji naj v prihodnje služijo študentske delovne brigade.

— Tribuna, glasilo Zveze študentov ljubljanske univerze, naj postane resen družbenopolitičen časopis, ki bo z vso ostrino obravnaval probleme, ki študenta teže. Do sedaj ji je manjkalo predvsem aktualnosti in kritičnega odnosa do obravnavanih problemov. Zato je treba v prihodnje to popraviti in Tribuno približati študentu ter jo napraviti za brezkompromisnega zaščitnika študentskih interesov.

— Pokrajinski študentski klubi so na dobri poti in naj še nadalje delajo za utrjevanje odnosov med štipendisti in štipenditorji. Problem pri teh klubih je izmenjava izkušenj. To se bo letos vršilo preko novoustanovljenega koordinacijskega organa — Zveze klubov ljubljanske univerze.

— Reforma študija je treba pojmovati kot nenehen proces, ki ga je treba z vsemi silami podpirati in ki stalno zahteva delo subjektivnih sil, med katere spada tudi Zveza študentov. Boriti se je treba tako proti stališčem, da je reforma zgrešena, kot proti stališčem, da je končana.

— Sistem družbenega upravljanja na univerzi ja treba še nadalje utrjevati in dopolnjevati. Trenutno je aktualno vprašanje vertikalne strukture organov družbenega upravljanja. Zavzeti se moramo za ustanovitev svetov oddelkov, razmisliti pa moramo o ustanovitvi organov družbenega upravljanja na stopnjah in usmeritvah.

— Zveza študentov se bo tudi v bodoče zavzemala za uvedbo kreditiranja, kolikor bi to po materialni plati omogočilo študij večjemu številu študentov kot pa samo štipendiranje. Po našem mnenju bi najbolj ustrezala kombinacija sistema kreditiranja in štipendiranja, življenje pa naj pokaže, kateri sistem je primernejši in stimulativen za naše razmere.

— Sprejemanje v študentske domove je letos zelo uspelo. V bodoče bo treba pri sprejemanju še pojačati vlogo letnikov.

Če skušam oceniti delo seminarja, moram ugotoviti, da je nedvomno v organizacijskem pogledu uspel, njegov konkretni rezultati pa se bodo pokazali v delu naše organizacije že v prihodnjih mesecih. Prepričan sem, da bodo ti rezultati dobri in zato bi bilo prav, da bi že sedaj začeli razmišljati o vprašanjih, ki naj bi jih obravnavali na prihodnjem seminarju.

V prihodnjih dneh se bo tudi na univerzi začela razprava o predosnutku nove ustave. Kot prispevek k razpravi objavljamo v današnji številki nekaj misli o rotaciji kadrov.

Med pomembnimi načeli, ki jih predvideva oziroma predlaga predosnutek nove zvezne ustave, je tudi načelo omejitve ponovne izvolitve v vse predstavniške in njihove izvršilne organe (skupščine, izvršne svete) in ponovne postavitve na vodilna mesta v zvezni in republiški upravi. Ta omejitev (ne gre namreč za popolno prepoved, ker pozna ustava precej možnosti za ponovno izvolitev oz. postavitev zaradi potrebe po kontinuiteti dela in zaradi drugih utemeljenih, posebej upravičenih razlogov) naj omogoči obvezno izmenjavo, rotacijo kadrov, ki opravlja te funkcije.

Kadar govorimo o rotaciji, moramo imeti pred očmi dvojno možnost izmenjave: v horizontalni in vertikalni liniji. Rotacija v horizontalni liniji pomeni izmenjavo funkcionarjev na položajih v državni upravi in družbenopolitičnih organizacijah (SZDLJ, ZKJ, ZSJ) v okviru iste družbenopolitične skupnosti, to je v občini, okraju, republiki, federaciji. Še več: tudi izmenjava na relaciji federacije — republika pomeni v bistvu horizontalno rotacijo, saj se izvrševanje funkcij na teh položajih v mnogočem ujema, bistveno pa se loči od delovanja na terenu v občini in okraju. Taka rotacija je lahko kristna, toda bista prave rotacije v marsičem ne dosega.

PREDOSNUTEK NOVE USTAVE

ROTACIJA KADROV

Za pravo rotacijo je treba šteti vertikalno rotacijo, to je izmenjavo na relaciji republika, federacija — občina, okraj. Določbe predosnutka ustave imajo gotovo namen doseči predvsem tako rotacijo, kajti samo z njo se v celoti doseže smoter načela rotacije, ki je predvsem v tem, da:

1. Vodilni funkcionarji, ki so si pri delu v zveznih in republiških organih pridobili velike izkušnje na posameznih področjih in jasne poglede na celoten socialistični razvoj in politiko na posameznih področjih, prevzamejo funkcije v predstavniških, izvršilno-upravnih ali upravnih organ občine ali okraja, vnesejo vanje in v življenje v občini in okraju vse pridobitve iz centralnih organov in uveljavljajo svojo politiko v vsej njeni širini in namenu;
2. Sposobni kadri, ki izhajajo iz samoupravnih organizacij (gospodarske organizacije, javne službe) in so natanko seznanjeni s problemi in situacijo v njih, v občini in v okraju kot celoti, v še večji

meri pridejo v republiške in zvezne organe in vnesejo vanje vso problematiko, aktualnost in dinamiko, ki zahteva enotno obravnavanje in ureditev;

3. V najvišje organe se uvedejo najsposobnejši in najnaprednejši mladi kadri, da se vzgojijo in usposobijo za skupno delo s starejšimi kadri in počasen prevzem funkcij, ki jih le-ti danes vrše, a jih tudi večno, ne bodo mogli;
4. Onemogočijo se deformacije, ki se v zvezi z dolgotrajnim opravljanjem neke dejavnosti često pojavljajo. Tu gre za pojave odtujevanja od ljudstva, nekritičnost, odrevenelost itd.

Vertikalna rotacija je nujnost in na današnji stopnji našega razvoja tudi možnost, ki jo zahtevajo načelo demokratičnosti, načelo čimposrednejšega odočanja državljanov o svojem življenju v vseh organih. Potrebna bodo reševanja številnih kadrovskih vprašanj, vprašanj funkcionarjev, ki se upirajo načelu rotacije itd. Pri teh in vseh drugih zadevah bo potrebna velika družbena odgovornost in doslednost, pri čemer bodo imele pomembno vlogo družbenopolitične organizacije, predvsem SZDLJ in ZKJ.

Mnogokrat se vertikalna rotacija oziroma rotacija sploh prikazuje kot degradacija za določene funkcionarje. To je zmotno ali zloremkolo področje, v katerikoli družbenopolitičnem. Opravljanje javnih zadev na katektični skupnosti zahteva polno mero pravilne družbeno politične orientacije, socialistične zavesti, znanja izkušenj in moralnih kvalitativ in je samo vprašanje njunosti rotacije oziroma konkretnih potreb tisto, ki odloča na katerem položaju bo deloval funkcionar, ki izpolnjuje te pogoje.

Degradacija pa bo upravičena in tudi nujno potrebna, tedaj, kadar bodo nastopile prej omenjene in druge deformacije v ravnanju funkcionarjev, ki bi utegnile v še tako majhnih meri zavreti socialistični razvoj in napredna prizadevanja delavnega ljudstva, ali jim škoditi. Toda degradacija v tem primeru ne bo poštenila postavitev na nižji položaj, ampak onemogočanje javnega dela, bodisi da gre za osebo v centralnih ali lokalnih organih.

Poleg omejitve izvolitve v predstavniške organe in postavitev na vodilne položaje v zvezni in republiški upravi daje predosnutek ustave široke možnosti za razširitev načela rotacije. Določa namreč, da zakon oziroma statut predpisuje, kateri drugi funkcionarji in vodilni uslužbeni v organih drž. uprave in v zavodih družbenih služb, ki imajo javna pooblastila, morejo biti po preteku določenega časa znova voljeni (do sedaj so bile take osebe voljene za nedoločen čas). Tako se bo torej tudi v sami občini in okraju vršila velika izmenjava; pa tudi statuti naših družbenopolitičnih organizacij bodo gotovo prevzeli to načelo, kar bo vse omogočilo čimuspnejše delo in izgrajevanje zares demokratične, socialistične družbe.

DRAGO DEMŠAR

O SPREJEMANJU V ŠTUDENTSKE DOMOVE

SPREJET ODKLONJEN B. P.

Avгust je za različne ljudi različno pomemben mesec. (Da o dopustih in morju sploh ne govorimo, zdaj, ko so itak že mimo!) Za študente, stanovalce študentskih domov pa ima avgust prav poseben pomen: oglasne deske v avlah domov se napolnijo z dolgimi seznamami imen, katerim sledijo različni glagoli. Prve dni življenja so ti seznami središče pozornosti. Jedrnatе besede: sprejet, odklonjen, b. p. (brez potrdil), pogojno sprejet, čudežno razgibljajo duhove (celo tiste, ki so med letom raje brez mnenja). Začno se diskusije, opazke, namigovanja, ki navadno ne potihnejo do prihodnjega avgusta.

Problem sprejemanja študentov v študentske domove je verjetno tako star kot domovi sami. Tehnika sprejemanja se vsako leto vsaj malo menja. Studentom naseljašem je gotovo ostalo v spominu, da je bilo pred koncem lanskega študijskega leta mnogo govora o novi metodi sprejemanja študentov, ki naj bi pomenila popolno »revolucijo« v tem procesu. Sprejemanje po letnikih naj bi zagotovilo objektivnost, ki je do zdaj ni mogla doseči nobena komisija, z novim načinom bi bili doseženi kriteriji, ki bi jim nihče ne mogel ugovarjati, problemi bi se reševali demokratično in pravilno; skratka, misel se je vsem zdela lepa in dobra kot navdih z neba. Da bi dokazali pravilnost te ideje, so razni govorniki na raznih sestankih bolj ali manj drastično, z več ali manj igralskega talenta prikazovali nujne napake dosedanjih načinov sprejemanja in z bolj ali manj posrečenimi argumenti reklamirali sprejemanje po letnikih. Čustva, s katerimi smo odhajali s teh sestankov, se dajo izraziti samo s frazo: življenje se nam je zdelo lepo, problem sprejemanja študentov v študentske domove pa enkrat za zmeraj rešen.

Zdaj, ko nas že lep čas vesele (ali pa strašijo) seznami sprejetih, pa se lahko vprašamo: kaj je ostalo od te lepe ideje?

Formirala se je sprejemna komisija, odbori letnikov so izdelali svoje ranglestvice, ki pa so bile po mnenju članov komisije skoro popolnoma neuporabne, zato je bilo letošnje sprejemanje prav takšno kot prejšnja leta, enake pa so bile tudi reakcije...

Sveti letnikov zatajili

Sprejemna komisija se formira v začetku julija in obstaja do formiranja nove komisije. Člane komisije predlaga univerzitetni odbor ZSJ, predloge pa potrди kuratorij študentskih domov in menz. Letošnja komisija je bila sestavljena iz treh predstavnikov Naselja, enega predstavnika kolegija in enega predstavnika UO-ja. Navadno so imeli v komisiji svoje predstavnike tudi člani upravnih odborov študentskih domov, letos pa je bila komisija izključno študentovski forum. To je formalno pravzaprav v nasprotju s pravilniki domov, ki zahtevajo tudi določeno vlogo upravnih odborov, praktično pa nasprotovanja ni, ker se upravni odbori neradi vtkajo v take zadeve in so zadovoljni, če se lahko otresejo tega bremena. Komisija je delala mesec dni, med letom pa zaseda najmanj enkrat na mesec; na teh zasedanjih rešuje naknadne prošnje in razne tekoče probleme.

Letos naj bi določeno vlogo pri sprejemanju imeli tudi sveti letnikov po fakultetah, izkazalo pa se je, da te vloge niso mogli (ali pa niso znali) izkoristiti.

Sveti letnikov naj bi izdelali svoje ranglestvice. Študentje po letnikih se med seboj najbolj poznajo in bi zato najlaže objektivno določali, kdo izpolnjuje norme za bivanje v nekem študentskem domu in kdo ne. V resnici pa so letošnje ranglestvice letnikov izgledale tako, kot da je vsak študent napisal karakteristiko zase. »Manjkata mi še dva izpita«, se je glasilo »rang« posameznika; potrdilo pa je kazalo, da manjkajo še štirje...

Zakaj je letos propadla ideja o sprejemanju študentov v študentske domove po fakultetah oziroma letnikih, ki je bila v osnovi prav gotovo pravilna? Res je, da za pošteno izvedbo ni bilo več časa, res je tudi, da se sveti letnikov sami še borijo z internimi problemi izgrajevanja kolektivov. Res pa je tudi, da letos sveti letnikov te naloge niso vzeli niti resno niti odgovorno.

Kako pa v bodoče? Predvideva se večja vloga svetov letnikov, vsekakor pa bo obstajala tudi neka centralna komisija, ki bo verjetno podobna dosedanjim in bo imela še zmeraj veliko vlogo. Tov. Kaluža Stane, član letošnje komisije, pravi: »Vsekakor bi bilo veliko bolj konstruktivno sprejemanje po letnikih, seveda pa je ta problem vezan na izgraditev svetov letnikov in reševanje njihovih problemov.

Kriteriji – relativna merila

Centralna komisija bi morala biti samo nekakšen organ vsklajevanja med prioritetaimi lestvicami posameznih letnikov oziroma fakultet, ker pač fakultete nimajo enakega setava. Komisija, taka kot je obstajala letos, ne more biti objektivna, ker obravnava ljudi na podlagi dokumentacije, ki je pač zmeraj relativno merilo; nemogoče je poglobiti poznati takšno maso ljudi, komisija lahko le striktno izvaja načela.

Načela, po katerih se ravna sprejemna komisija, so seveda zelo lepa stvar (o striktnem izvajanju zaenkrat molčimo). Študente sprejemajo v domove na podlagi treh kriterijev: študijski uspeh, socialno-ekonomsko stanje i ndružbeno-politična aktivnost. Praktično je za stare stanovalce najvažnejši študijski, za novince pa socialno-ekonomski kriterij.

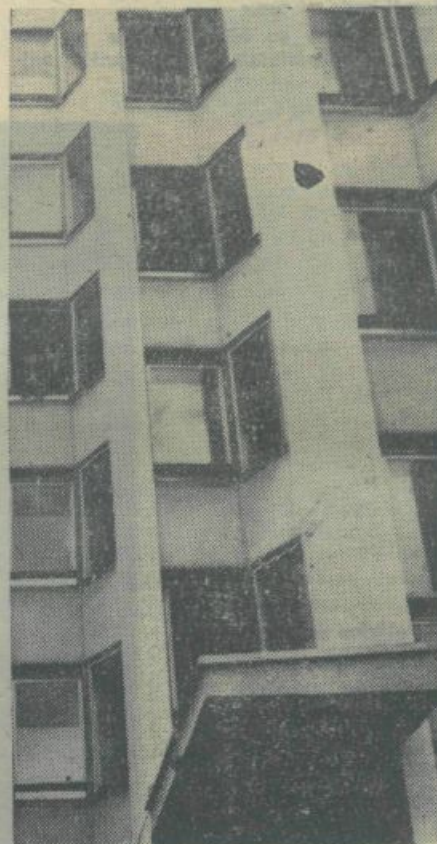
Študijski kriteriji za stanovalce iz višjih letnikov so isti kot na fakultetah. Letošnji študijski kriteriji, ki jih je izdelala študijska komisija UO-ja, so bili menda zelo slabo izdelani in je imela komisija zaradi njih največ težav. Za filozofsko fakulteto so bili n. pr. kriteriji tako pomanjkljivi, da se komisija sploh ni mogla orientirati po njih in ji je morala pomagati neka študentka s filozofske fakultete.

Kriteriji so nepopolni še v marsičem. Recimo stališče v zvezi s pravico bivanja v domu za študente drugega letnika, ki imajo po prvi stopnji pravico do absolventskega staja, še zmeraj ni jasno.

»Sprejemna komisija letos ni odstopala od kriterijev«, pravi predsednik komisije, ki je na posebno željo ostal samo S. K. »Letos nam očitajo preveliko strogost glede starih stanovalcev. Komisija je res zavzela zelo ostro stališče zlasti do absolventov, ki ne izpolnjujejo študijskih norm. To stališče se veže na problem novincev, ker smo letos imeli zelo veliko novih prošelj za sprejem. Vseh novih prošelj je bilo okoli 800, od tega neupravičenih morda kakih deset. Ob času reševanja pa smo imeli prostih le 154 mest.

Po izkušnjah iz prejšnjih let smo mislili, da bi morali sprejeti najmanj polovico novincev. Zato je bilo treba bolj dosledno upoštevati kriterije. Problem stanovanja in študija pri starih študentih (zlasti velja to za absolvente!) še zdaleč ni tako težak kot za študente prvih letnikov. Seveda, če bi se dosledno držali postavljenih kriterijev, bi izgubila pravico bivanja v domovih najmanj tretjina stanovalcev...

Videči je torej, da so stari stanovalci nekoliko prikrajšani zaradi novincev. Dejstva govore drugače. Primerjajmo materialno stanje (ki je za novince edini kriterij toliko zanesljiv kriterij, ker so karakteristike vse super sijajne) starega študenta in novinca. Medtem ko je komisija za stare stanovalce vzela kot najvišjo mejo mesečnih dohodkov na osebo 25.000 din, je za novince najvišja meja 13 tisoč. Seveda pa ta »najvišja« meja ni zmeraj najvišja, celo ne v pogledu popolnoma rednih dohodkov, ki se jih da registrirati. Tov. S. K. meni o tem takole: »Izjem je letos malo. Gre za nekaj ljudi iz proizvodnje, ki so na študijskem dopustu (plačali), pa so v Naselju zaradi posebne družbenopolitične aktivnosti, ali pa zaradi izredno dobrih študijskih uspehov, nadalje gre za nekaj ljudi, ki so v rednem delovnem razmerju in ki jih načelno ne sprejemamo, razen nekaterih izjem, ko delajo na CK-ju LMS ali UO-ju, in za nekaj štipendistov sklada Borisa Kidriča.

To so »uradne« izjeme. Kaj pa »neuradne«?

»Marsikoga, ki mu sprejemna komisija odkloni bivanje v študentskem domu, pa drugostopenjska komisija, to je pritožbena komisija, spet sprejme. Gre pač za različno gledanje na dohodeke. Za člane sprejemne komisije je n. pr. dohodek 25 tisoč na osebo že velik, za študente je to pač visoka številka (ne za vse!), za drugostopenjsko komisijo pa recimo 25 tisoč din na osebo ne predstavlja posebno visoke številke. Tako se pač zgodi, da v Naselju ostanejo tudi ljudje, ki sežejo preko uradnih številka«, pravi tov. S. K. Izgleda, da sprejemna komisija ne dela »neuradnih« izjem v tem pogledu. Deset minut brskanja po uradnih mapah na upravi Naselja nam je odkrilo tov. V. V., ki ima nekaj čez 21.000 din dohodkov. Tudi, če bi komisija zavzela kriterij do 20.000 din, je to še zmeraj več. Primer mogoče ni najbolj drastičen, je pa zgovoren, ker gre za tovariša, ki ni niti posebno dober študent niti opazen politični delavec...

Navadno so se ravno z visokimi številkami dohodkov vezala priporočila z višjih instanc. Ta priporočila so bila zmeraj vir najbolj žolčnih debat med študenti. Letos sta UO in UK načelno rešila to stvar. Priporočila lahko dajejo samo študentski sveti domov in UO in to za ljudi,

ki so res delali v teh organih, pa mogoče nimajo študijskih pogojev. V glavnem so torej izpadla priporočila, ki so v kontradikciji z materialnim stanjem prosilcev. »Če že so priporočila, morajo biti tehtna in le na račun študijskih pogojev starejših stanovalcev, ki zaradi dela v raznih organizacijah niso mogli študirati«, pravi tov. S. K. »Seveda, priporočila še prihajajo in še igrajo določeno vlogo, ne pomenijo pa več apriornega sprejema.

Kot primer za to navajajo člani komisije neko študentko iz Beograda, katere prošnja za sprejem v Naselje je bila pravi kontrast materialnemu stanju njene družine. Komisija njene prošnje ni upoštevala.

Preveč študentov – premalo prostora

Drug problem, na katerega je letos zadel komisija, je izredno veliko število študentov, ki niso oddali potrdil o izpiti. Tov. Rutar Metka je v zvezi s potrdili povedala naslednje: »Potrdila posameznih študentov so bila sploh originalna. Nekatera potrdila o dohodkih so imela vpisano samo število družinskih članov. In to je uradno potrdilo! Izredno veliko število študentov letos ni oddalo potrdil o izpiti, to je zelo otežkočilo delo komisije. Posebno med stanovalci železarske stolpnice so bili prava izjema tisti, ki so oddali potrdila o študijskih uspehih. Slišala sem celo neko neuradno izjavo, da so se stanovalci stolpnice domenili, da ne bodo oddali potrdil, menda iz protesta, ker bi sprejemna komisija štipendiste železarn obravnavala po istih kriterijih kot ostale študente. Zato smo morali 6. blok obravnavati posebej v dogovoru s štipendistom.

Ta problem ima spet različna ozadja. Železarne, ki so investirale graditev stolpnice, zahtevajo, da v stolpnici stanujejo njihovi štipendisti. Naselje pa ima spet svoja pravila in mnenje komisije je bilo, da bi »železarji« morali izpolnjevati iste kriterije kot ostali študentje.

Nazadnje se je ta problem rešil z dogovorom z železarnami. Železarne imajo pravico dajati svoje prioritete liste za sprejem v stolpnico, študentje – štipendisti železarn pa morajo izpolnjevati vse študijske pogoje, ki jih zahtevajo pravila Naselja. Seveda nastane spet problem zaradi socialnih razlik. Toda to se zaenkrat še ne bo dalo rešiti; 6. blok je sicer v Naselju, je pa last železarn.

S tem še zdaleč ni izčrpan seznam vseh problemov, ki so zvezani s sprejemom študentov v študentske domove. Mape stanovalcev skrivajo še marsikaj, o čemer bi se splačalo govoriti.

Za konec samo še mnenje direktorja študentskega naselja tov. Porente: »Mislim, da je bilo delo komisije v redu, na vsak način je komisija v takem sestavu, kot je delala letos, celo objektivnejši forum, kot pa bodo sveti letnikov, ker pogoji po fakultetah niso vsklajeni. S stališča uprave je napaka komisije, da ni dovolj povezana z drugostopenjsko komisijo, da ne računa z določenim procentom ljudi, ki jih je ona odklonila, pritožbena komisija pa jih spet sprejme. Letos je sprejemna komisija prekoračila število sprejetih, saj je bilo sprejetih več kot 80 odstotkov prosilcev. Pomanjkanje zadostne koordinacije med obema komisijama pa nam otežkoča poslovanje, ker se zakomplicira problem sprejemanja novincev. Glede socialnih razlik med študenti-domovci pa mislim, da jih komisija ne more reševati. Prvič zato, ker se materialno stanje posameznika ne da zmeraj izmeriti, odvisno je med drugim tudi od osebne iznajdljivosti določenega študenta. Drugič pa zato, ker zmeraj obstoje še neke »izjeme«, ki jih komisija ne more rešiti. Torej: po splošnem mnenju problemi so, a se ne dajo reševati in rešiti. Cirkulus vitiosus. Ali res?

PISE: Marija Cigalé

PEGAST DAN ALI TEDEN?

Motto: Amatersko gledališče naj se prebija z vsebino ne z rutino igranja, ker ne bo moglo tekmovali s profesionalnim gledališčem (iz razprave).

II. mednarodni festival študentovskih gledališč je bil letos v Zagrebu. Lani je bil v Zadru. K temu bi lahko imeli veliko pripomb, pa vendar jih nimamo. Mnenja smo celo, da je s tem festival samo pridobil: približal se je centru ostalega kulturnega dogajanja, dobil močnejše zaledje publike in olajšal organizacijo. Pomanjkljivost je morda le v tem, da so se zmanjšali osebni stiki med udeleženci festivala in da se je (na slabše) spremenilo okolje. No, to pa samemu festivalu vendar ne more biti v tako škodo. Festivala so se udeležile sledeče gledališke skupine: Leeds University Union Theatre Group (Leeds), East Fifteen Acting School (London), Jeune Théâtre de l'Université de Bruxelles, ST Stryna iz Lodza, Studiobühne (Hamburg), Noe Bühne (Frankfurt am Main), Centro Sperimentale di Prosa (Catania), Arche Wiener Studentenbühne (Dunaj), Ivo Lola Ribar in Branko Krstanović (Beograd) ter Studentsko eksperimentalno pozorišče iz Zagreba. Festivala so se udeležili kot gledavci tudi delegati več drugih evropskih študentovskih gledališč, nacionalnih študentovskih zvez in obeh mednarodnih študentovskih organizacij.

V času festivala so bile tudi redne diskusije o vseh predstavah, v katerih so sodelovali udeleženci iz inozemstva, ter domači gledališki delavci in kritiki. Na ta način so se posamezne gledališke skupine še podrobneje predstavljale in se seznanjale z delom ostalih. Z druge strani pa je prišlo do potrebne izmenjave mišljenj ne samo o neki predstavi, temveč o problemih sodobnega gledališča nasploh, o problemih študentovskih gledaliških skupin in nasploh o kulturnem delovanju mladih ljudi.

Filozofi so šli v gledališče...

V okviru teh diskusij je bilo tudi s temi podano predavanje »Gledališče v sodobni družbi«, ki ga je imel znani beograjski kritik in član uredništva časopisa »Danas« Dejan Djurković. Teze, ki jih je podal, so bili njegovi osebni pogledi in mišljenja. Ravno te teze pa formalno niso mogle biti argumentirane, zato se prava diskusija ni razvila. Diskusija se je izrodila skoraj samo v iskanje argumentacije. Kmalu je prišlo do ugotovitve, da ena teza pobija drugo, da se z eno tezo o eni in isti stvari lahko strinjaš, z drugo pa se ne moreš. V nekako brezcilnost se je razvila diskusija ob tezi »Danes ni čas za tragedijo«. Niti možnosti niti nemožnosti tragičnosti ni bilo mogoče dokazati. Končno je bil referat zavrnjen še z vprašanjem: »Ali je gledališče možno postavljati zahteve in na osnovi katerih principov lahko to storimo?« Avtor referata se je v odgovoru oprl na novo neargumentirano trditev, da je gledališče samo družbena oblika, da je zašlo na periferijo umetnosti. S tem pa se je vsaj zaenkrat še ne moremo strinjati. In prav na koncu še protiteza Slobodana Novakovića iz beograjske Mladosti: »Filozofi so šli v gledališče. Morali bodo iti ven.«

Bolj plodne so bile diskusije po posameznih predstavah. Tu je prišlo naj-

samo razgrnjene tiste drobne vsakdanje stvari, ki jih drugače ne opazimo. Poljska skupina je nastopila homogeno, izrazila se je jasna in sigurna režijska koncepcija. Publika pa ni uživala samo zaradi homogenosti, šarma in odlične vigranosti izvajavcev ter vzornih tehničnih kvalitet, temveč tudi zaradi dejstva, da za vsem tem stoji edinstveno dožemanje sveta.

Gledališče »Ctryna« je pred dvema letoma osnovala skupina študentov medicine. So predvsem gledališče »malih form« in jih zanima predvsem satira, tako satira preteklosti kot sodobnosti. Sodelujejo tudi s skupino mladih pesnikov in pisateljev in igrajo predvsem njihova originalna dela. To je vever program, poln humorja, pesmi, mladosti, lirike in optimizma.

Najzanimivejša predstava festivala je bila komedija »Stroj za slone« v izvedbi skupine iz Catanije. To pa predvsem zato, ker je bila to nova oblika eksperimenta v gledališču in ker so italijanski igralci zaigrali res odlično. To je bila simbolična komedija o konfliktu med

znašlo v družbi velikega števila profesionalnih gledališč, zato poskušajo ustvariti specifični, za študente karakteristični repertoar in moderen scenski izraz, ki se ogiblje modernističnih klišejev. Repertoar obsega takoimenovano gledališče absurda, napredno angažirano literaturo in neznano zgodovinsko ostalino. Tako se med drugim izvedli tudi delo neznanega dubrovniškega avtorja iz XVIII. stoletja.

S predstavo, ki so jo izvedli v Zagrebu, so osvojili prvo mesto že na letošnjem mednarodnem festivalu študentovskih gledališč v Erlangu.

Izvajali so Brecht-Palitzschevo priredbo stare kitajske komedije neznanega avtorja »Dan velikega modreca Wujaa«. Predstava je bila režijsko tako izdelana in igravsko tako popolna, da bi lahko tekmovala s katerikoli profesionalnim gledališčem. Zato je gledavce tudi najbolj navdušila.

Izjave

Paul Danblon, upravnik Jeune Théâtre de l'ULB iz Bruslja in predsednik Ev-

Poljsko zabavno gledališče »Ctryna« iz Lodza je naletelo pri gledavcih na najbolj spontano odobravanje. Prizor s pevske točke. Foto: M. Čolić.

bolj do izraza zanimanje študentov predvsem za sodobna gledališka dela, za aktualno satiro. Tu pa se je tudi najbolj pokazalo prijateljstvo med študenti različnih držav. Poljski študentje so na primer osmešili nekatere pojave pri njih doma, pa ni nikomur z Zapada niti na misel prišlo, da bi to izrabljali. Podobno je bilo ob zelo jedki satiri beograjskega kabareta »Komarac«. Pokazalo se je tudi zanimanje študentov za takoimenovano »gledališča absurda«. V celoti so se temu posvetili študentje iz Leedsa. Po diskusiji: — gledališče absurda zato, ker se zgodba odvija v neki absurdni situaciji. Odmik od realizma? Simboli.

Najbolj simpatični, najbolj zanimivi, najboljši

Študentovsko satirično gledališče »Ctryna« iz Lodza je izvedlo vrsto vsakdanjih scen pod naslovom »Pegasti dan«. Vsebina nekaterih ni bila vezana na nek določen kraj niti na državo, v drugih pa so nam prikazali specifično podobo svoje dežele. Od toplih ilustriranih šansonov do slajnega prizora ljubezni ptic, ki so ga izvedli z žvižganjem in svojevrstno mimiko. To niti ni bila satira, to so bile

uglednimi meščani Mesta Mesta in ostalimi prebivalci. Res, večina gledavcev besedila ni razumela, niti ni mogla popolnoma doumeti simbolov zaradi njihove specifične vloge, zelo pa je bilo očitno vzdušje predstave. Značilne maske, glasba in scena so pomagale pri izvedbi grozljive situacije.

Centro Sperimentale di Prosa obstoji že štiri leta. Da se je lahko uvrstil v univerzitetno življenje, je moral premagati mnoge odpore splošne in družbene narave. Pa tudi na splošno je gledališka situacija v Italiji zelo kočljiva in je zelo malo stalnih gledališč, potujoče skupine pa naglo propadajo. CSdP je moral ustvariti lastno gledališko politiko, ki je stala nasproti fašistom in drugim racionarnim skupinam, ki zaradi nezanimanja študentov svobodno izmenjujejo svoje predstavnike v univerzitetni upravi.

Avtor izvedenega teksta Gaetano Marcelino je študent fakultete v Cataniji. S svojimi deli, liki in z značilno atmosfero se bori za simbolično gledališče, ki hoče današnje življenje ločiti od večnih idealov.

Studiobühne an der Universität Hamburg je ustanovila skupina študentov pred štirimi leti kot drugo študentovsko skupino v Hamburgu. V mestu se je

ropskega študentovskega gledališkega združenja (ESTU): »Festival je bil zelo dobro organiziran, kar ni vedno slučaj. Atmosfera je bila zelo zelo prijateljska. Posebna prednost Zagreba pred zapadnimi državami je možnost srečanja s študentovskimi gledališči vzhodnih držav...«

Tomasy Pertiški, direktor STS »Ctryna«: »Počasni smo in nenavadno zadovoljni, da smo bili povabljeni na ta festival. Za nas so bila posebno važna srečanja v festivalskem klubu, saj na njih nismo razpravljali samo o umetniških problemih, ampak o problemih naših držav nasploh. Tudi v tem je velika prednost festivala — spoznavanje, zblíževanje in izmenjava mišljenja mladih.«

Gaetano Marcelino: član Centro Sperimentale di Prosa iz Catanije in avtor izvedene komedije »Stroj za slone«: »Od samega repertoarja smo pričakovali nekaj več in mislim, da ni popolnoma v soglasju z idejo in temo kot zelo moderen in angažiran. Pogoji v Jugoslaviji kot nevtralni in neangažirani državi so zelo ugodni za širše mednarodne stike in izmenjavo mišljenj o kulturnem delu.«

Jože Prešeren

Svet brez čustva

Kozakovi »Dialogi« so se zaključili, zadnje besede so izzvene in nastopil je čas, ko se vsak zase zatopi v svoje misli in skuša v sebi razčleniti, kaj je odnesel s seboj.

V spominu je ostal mračen in sovražen svet Stalina. Svet nenehnih spletk in zahrbtnih intrig, med katerimi izgubljeno blodi razum. Išče izhod iz iz njih, dokler slednjič ne prizna svojega poraza, ko se ves obupan in zmeden uja-me v lastno zanko. Družba je postala abstrakten pojem in njeni cilji sveti. Absoluten ukaz vsakomur. Posameznik je izginil, njegovo življenje je postalo brezpredmetno in njegova hotenja in misli se morajo ukloniti absolutnemu smotru. Vsaka misel, vsako samostojno dejanje, ki se ne sklada s tem smotrom, je upor zoper družbo. Obsojeno je vnaprej kot

nevarno in diskvalificirano v svojem moralnem pomenu. Tu je propadel vsakršen humanizem; v svetu abstraktne družbe, absolutizirane nad vsem, je postal nesmiseln, nepotreben. Ljudje, ki edini še lahko delujejo, so oropani slehernega čustva, njihove etične kategorije so le nasilje in uspeh. In edino, kar jih pokoplje, so njihova čustva. Kajti ta jim narekujejo dejanja, drugačna od družbenega smotra in jih s tem potisnejo v večno zanko: upor zoper družbo. Drugi ljudje lahko edino obstajajo. Ker imajo čustva, so oropani dejanj. Njihov najvišji cilj je trpeti, nenehno odkrivati zlo v samem sebi, spoznati popolen brezup. Dejanja, čeprav jim priznavajo določeno moralno vrednoto, so zanje nesmiselna, obsojena na propad. Ljudje, ki so ohranili svoje ideale in ki skušajo s svojimi dejanji preobraziti svet, pa lahko samo spoznavajo svojo nemoč. Njihova dejanja, porojena iz globoke moralne prizadetosti, se sprevržejo v svoj absurd: v nemoralna dejanja, ki so naperjena v uničenje družbe. Ostanejo zmedeni in nerazumljivi sami sebi s tragično označbo blazneža. Med vsemi temi ljudmi ostajajo skeptiki. Ljudje, ki ne verujejo v nič in ki so jim čustva ostala prav tako tuja. Pripravljeni so delovati, toda le zaradi samih sebe. Iščejo izhod iz brezupa, ki se jim upira, ker pomeni propad. Toda iščejo ga povsem egoistično, zgolj zase. Drugi jih ne brigajo. A v svojem egoizmu ostanejo lahko le na sredji poti. V svetu, ki jih obdaja, so vsi izhodi zaprti. Zato so potrebne odločitve. Da si odpro vrata ali da ostanejo tam, kjer so. Egoizem jim ne dovoljuje ne enega ne drugega. Tako se znajdejo spet na začetku, v nevednosti. Ostane le večer, nezaključen krog.

V »Dialogih« je izloženo vsako dejanje kot izraz človekovih občutkov. Ostalo je zgolj hladno virtuosno razumsko razglabljanje, ki kljub vsemu prizadevanju igral-skega ansambla in dokaj življenjskemu dialogu ni moglo čustveno globlje priza-det gledalca. Osebe so tipizirane in za-radi tega neživljenske. Ostajajo instru-menti — mikrofoni, preko katerih razvi-ja avtor svoje misli. Glavna vrednost »Dialogov«, ki bi bila lahko v njihovi aktualnosti, se je izgubila. Danes niso več, ali vsaj ne več dovolj aktualni. Problemi stalinističnega obdobja so na današnji stopnji razvoja že več ali manj razčiščeni. Gledalca navdušijo tako le še duhoviti miselni preobrati in pa doslednost in poštenost, s katerima obravnava avtor svoj problem. Igra je bila v glavnem dobra, vendar na nekaterih mestih pre-več krčevita, kar velja zlasti za Kosmača. Režija in mizanscena sta v okviru danih možnosti zadovoljili.

Ingo Paš

Od večera do jutra

Ob pesmih Nika Grafenauerja

Preko poletja je prišla v izložbe naših knjigarn tudi drobna knjižica pesmi Nika Grafenauerja z naslovom »Večer pred praznikom«. Pesmi so take, kakor jih na-kazuje naslov: brez svečane patetike, na prvi videz brez vsakih velikih pretenzij, z bogatimi metaforami in ekspresioni-stično obarvanim jezikom. To je zbirka, ki ni bila presenečenje, nasprotno — pri-čakovali smo jo, saj se nam zdi v današ-njih okoliščinah pesniška zbirka nujna potrditev uspešnega prodora v literarne revije. Tako je bilo tudi pri tem, naj-mlažšem avtorju pesniških zbirk, ki so pri nas v zadnjem času izšle.

Lira — skupen naslov prvega razdelka v zbirki — resnično ponazarja vso než-čutnost, prizadevanja, ki jih je pesnik str-nil v te drobne pesmi. Obiskovavci parka ljubkujejo noč, pesnik si želi biti ljubko-van z nežnimi ustnami dneva in čaka, da se v njem okrne najtišje vlačno spomina. V jesenske pejzaže je znal vliiti tiste zna-čilne barve, ki v prehodnem času tako vplivajo na bitje občutljivega človeka. V tej krajini je Pesnik, njegova duša pokle-ka pred nočmi jeseni.

Ljubezen do zemlje je prešla vse meje. Mehkoba raste v pesniku, občuti poletje poslednji kanec krvi poje v njem. Zato je tudi dal naslov drugemu razdelku Zore-nje. Drobne lirčne impresije. Čim bliže vsemu sistemu, kar bije v njem. Ne bežati od ničesar, kar je okoli njega. Zravnati se s svetom, zaživeti z njim.

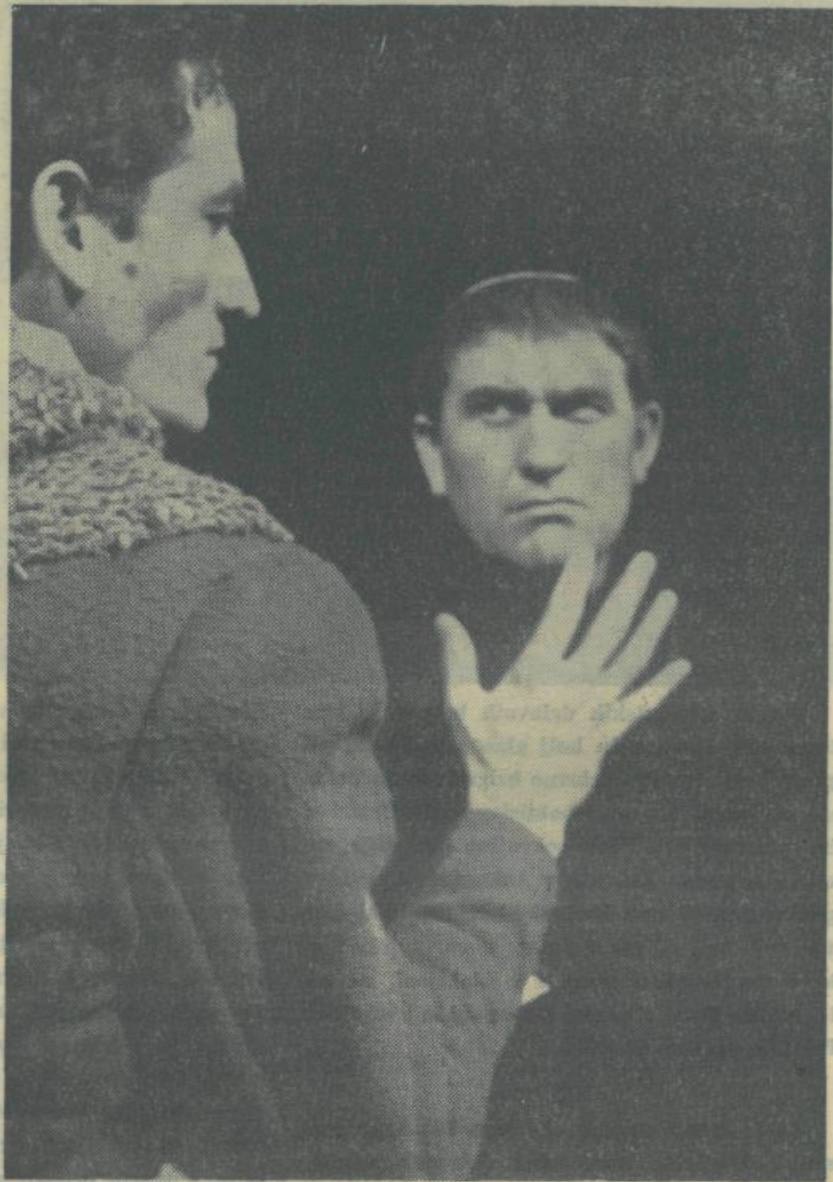
Korak naprej je šel pesnik v nasled-njem razdelku: Večeri so moja uteha. Tu doživi s svetom prvi razkol. Tu ni življe-nje več slast in glava je razbolena od pes-mi. Kljub temu, da ga nekaj vleče in sili v samoto, občuti vso njeno grozo. Očetova hiša je prazna, očeta ni več. Ta ciklus je tematsko nenaden prehod v primerjavi s prejšnjima. Še je toplina, še so besede nežnosti, vendar le s strani pesnika. Vsa toplina, nežnost je bila zavrnjena in pes-nik je pognan v drugo skrajnost. V obu-pu se obrača k svojim prijateljem. Le z njihovo pomočjo bo našel izhod iz depre-sije.

Do konca slede še razdelki: Obredi, Sa-mota, Pomlad in odsevi. V teh pesmih ni avtor več toliko prizadet ob stvarih, ki ga obdajajo. Zato so nekatere le dobri, včasih celo izvrstni opisi narave, določenega časa, trenutka, vendar brez Pesnika. Ga najdeš samo v metaforah, lepih prispodo-bah? Včasih le rahlo zaslušiš njegov ko-rak, ohlajeno stopinjo. Več nam ni zapu-stil. Vendar — umaknil se je sam.

Le v zadnjem razdelku Pomlad in od-sevi se pesnik spet vrne v svoj prejšnji svet. Vendar ta svet ni več popolnoma tak kot je bil: s trpljenjem je okrvavlje-na duša in rane so črno ozvežde bridko-sti. Močan, pretresljiv je Spev odhoda.

Kljub temu, da je to Grafenauerjeva prva knjiga, ne kaže nikakršnih začetniških napak. Njegova lirika je zrela, izobli-kovana, samosvoja.

Jože Prešeren

Letošnje sezono bo Drama otvorila z briljantno študijo Johna Osborna — s starim upornikom Martinom Luthrom. (Prevod Mila Golob).

Luther, prvi resnični protestant, pošten in neustrašen kritik visoke cerkvene hipokracije, je pri vsem tem čisto navaden menih. Vstopi v Avgušinski red, kjer se ga kasneje polaste različni dvomi, ves čas pa je zaposlen z lastnim zdravjem. Ne začudi nas samo njegov brezkom-promisen napad proti zlorabi odpustkov in popolnemu odklonu od ver-skih dogem; osupne nas dejstvo, da Luther svojega upora in svojih naukov ni naslonil na kmečko ljudstvo. Čisto enostavno — ustrašil se je posledic, ki ga je sprožila njegova misel. Uspelo mu je spraviti svet iz tečajev, ni ga pa znal uravnati nazaj.

Igra vsebuje veliko različnih razprav in zanimivih polemik. Konflikt, značiji in predrzni dialogi, vse to se veže v celoto, v kateri je Osborn pravzaprav pokazal na modernega človeka ujetega v lasten strah in ne-zmožnost.

Avtorja Johna Osborna poznamo predvsem po njegovi, morda zanj najbolj značilni drami Ozri se v gnevu, ki smo jo v sezoni 1959-60 videli tudi pri nas. Poleg te in Martina Luthra je napisal še dve igri. Inatertainer na posebno željo Sira Lowrenca Oliviera ter svojo prvo dramo George Dillon z originalnim naslovom Nagrobni napis Georga Dillona skupaj z Anthony Creighton.

Osbornov slog je privlačen, vseskozi zanimiv in napet. Junaki njegovih dram so obrazi trpke resnice življenja.

Premiera Martina Luthra bo 5. oktobra v režiji Franceta Jamnika. Naslovno vlogo igra Jurij Souček.

Bravec, bralec ali - čitatelj

OB ROB PRAVOPISNI VOJNI

Spet smo Slovenci sredi črkarske pravde. In nič še ne kaže, da bi jo v doglednem času končali. Izzvali sta jo dve drobni črki — v in i, ki sta pri-nesli zmedo in razburjenje v slovenske duhove. Bomo bravec ali bralci, igrav-ci ali igralci. Zdaj naj bi bil karkoli hočeš, nihče te ne sili, da bereš in si bravec in prav tako ne, da si bralec. Ko boš oba načina lahko gledal iz di-stance, se boš odločil, kaj boš, katera oblika ti je simpatičnejša. To je bil rezultat pravopisne kampanje. Bomo izvedli referendum, ljudsko glasova-nje? Bomo trdili: »Moj stari oče je pi-sal i, moj oče je pisal i, tudi jaz bom pisal i.« Pri takem dokazovanju bomo prav lahko vrgli med staro šaro 30.000 izvodov Pravopisa 1962 po prodajni ceni 5.000 dinarjev za komad in sestavili novo pravopisno komisijo, ki bo našla salomonsko rešitev. Bomo takrat pisali tudi brilec, klalec, delalec? Ne? Čemu vendar tendenca po enotnosti!

Novi pravopis je po mnenju mnogih strokovnjakov in nestrokovnjakov pri-nesel strahotno zmedo. Piše se prebi-vavstvo, pa letavstvo; ustvarjavec, pa ustvarjalen, ustvarjalnost. Pa vendar ima pravopis tudi uvod, ki ga je do-bro prebrati. Ne najdemo se tudi redki, ki mislijo, da je končno tudi pri nas prišel čas, ko bomo »pisali tako, kakor govorili«. Oni so proti novemu pravo-pisu z motivacijo, češ zakaj potem ne pišemo tudi vov namesto vol. Nekdo je celo v časopisu razglašal, da dokler bo bral, bo bralec, ko bo pa brav, bo pa bravec. Res, sveta preprostost.

Nekoliko čudno je samo to, da v množici pravopisnih člankov, ki smo jih preko počitnic lahko prebrali, ni bilo niti enega, ki bi branil novi pravo-pis. Razen seveda odgovor uredni-ka, sestavljavca Pravopisa. Problem so skušali reševati znanstveno, pa tudi z vsemi mogočimi ostalimi argumenti. Je res bravec ali bralec načelno vpra-sanje? Izjasnimo se najprej, ali ima-mo kaj proti pravopisni komisiji sami in šele potem pišimo proti Pravopisu. Ali ni tudi to načelno vprašanje? In sploh, koliko lahko v našem primeru povežujemo obe stvari?

Slovenski slavisti so na svojem red-nem letnem posvetovanju na Bledu

baje »po dramatičnem razpravljanju« našli zasilno rešitev. Kdo more reči, da je niso našli samo zato, ker so bili takega razpravljanja kratkomalo siti. Končno pa le niso samo slavisti odgovorni za to ali bomo bravec ali bralci.

SAZU bo sklicala seštev, na kate-rem bodo to vprašanje dokončno rešili. Vendar pogledajmo najprej, če je sploh rešljivo v mejah Pravopisa 1962. V takih okoliščinah bi bila edina reši-tev — vrnitev k Pravopisu 1950. Na kompromisno rešitev je malo dvoma, da bo sedanja pravopisna komisija pristala, ker ve, da bi to peljalo še v večjo zmedo.

Končno pa: tudi Pravopis 1950 in tudi ostali pravopisi niso bili manj zamotani od letošnjega. Samo tiste pisave smo bili navajeni, te pa bi se šele morali. Zato pa zdaj iščemo pre-pir in odklanjanja za vsako ceno.

Jože Prešeren

Pesem študentskih delovnih brigad je bila letos bolj živahna in bolj glasna kot kdajkoli poprej. Študentske delovne brigade so jo ponekle na gradbišče avtomobilske ceste Bratstva in enotnosti v idilično pokrajino Sumadije, na obalo modrega Jadrana v Ankaranu, kjer smo pričeli graditi novi študentski rekreacijski center, med bolj ali manj prazne stanovanjske bloke v študentskem naselju v Ljubljani, na valove tople Krke v sončni Dolenjski in v središče Prlekije ob leni Ščavnici.

Zares lahko rečemo, da smo dostojno proslavili 20-letnico mladinskih delovnih brigad. Studentje ljubljanske univerze in ostalih visokošolskih zavodov so letos dali 6 brigad. Dve od njih, to je brigadi »Pohorski heroji« in »France Rozman-Stane« sta v četrti izmeni, od 15. jul. do 15. avg. sodelovali pri gradnji avtomobilske ceste, prva v Lapovem, druga v Laništu. Sestav obeh brigad je večini že znan. Studentje strojne

fakultete in študentke višje šole za medicinske sestre v že tradicionalni povezavi formirajo brigado »Pohorski heroji«. Brigada je bila letos najboljša v svoji izmeni. Dobila je vsa najvišja možna priznanja. Bila je dvakrat udarna, dvakrat odlikovana s posebno pohvalo in osvojila zlato plaketo ob 20. obletnici mladinskih delovnih brigad. Poleg izredno visokega mesečnega presežka norme je brigada vzorno organizirala vse oblike dejavnosti izven delovišča. Več študentov je v brigadi opravilo nekaj izpitov. S tem je bila omogočena udeležba v brigadi tudi tistim, ki niso imeli študijskih pogojev. Profesorji, ki so obiskali brigado, so bili z znanjem in pa z uspehi brigade zelo zadovoljni.

Brigada »France Rozman-Stane« je bila sestavljena iz študentov vseh ostalih fakultet ter nekaj predstavnikov višjih šol. V drugi dekadi se ji je priključila skupina zamejskih Slovencev iz Trsta in Gorice. To je bil prvi primer, da

so zamejski Slovenci sodelovali na zvezni delovni akciji. Vsega jih je bilo 21, v glavnem dijaki ter nekaj študentov, vsi pa so bili člani napredne organizacije Mladinska iniciativa. V brigadi so bili zelo zadovoljni in so mnogo pripomogli k njenemu končnemu uspehu. Brigada je bila v celoti dvakrat udarna, enkrat pohvaljena in enkrat specialno pohvaljena. Glavni štab jo je odlikoval s srebrno plaketo.

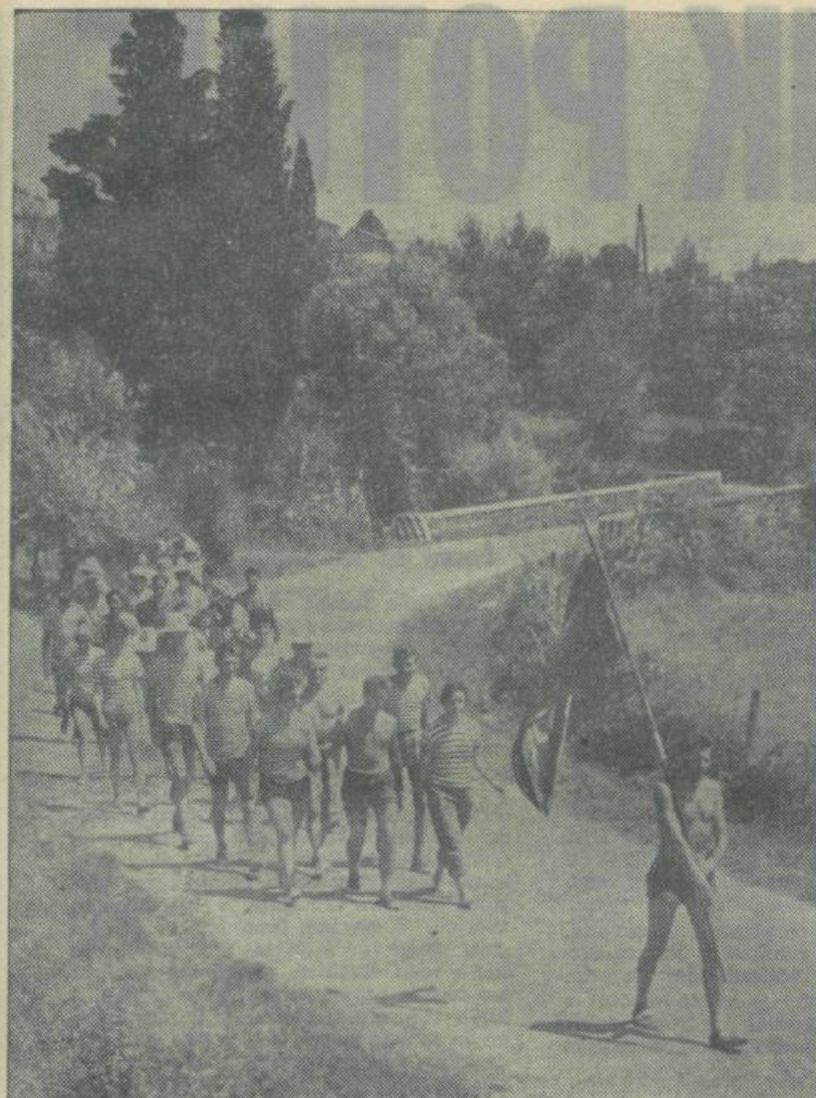
Na gradbišču novega študentskega tabora v Ankaranu sta prav tako delali dve brigadi. V juliju je delo začela brigada »Boris Kidrič« s 86 brigadirji iz vseh visokošolskih zavodov v Ljubljani. Če upoštevamo dejstvo, da je letošnja akcija v Ankaranu predstavljala prvo veliko delovno akcijo izključno v organizaciji univerzitetnega odbora ZSJ, lahko rečemo, da je brigada kljub nekaterim trenjem preizkušnjo dobro prestala. Ob zadovoljivem delovnem učinku je brigada zadovoljila tudi pri delu na ostalih področjih in jo je UO ZSJ ob koncu proglasil za dvakrat udarno in enkrat po-

hvaljeno. V avgustu je na istem delovišču delala brigada »Tone Tomšič« z 89 brigadirji. Končali so temelje in začeli z gradnjo stavbe — bodočega središča novega študentskega tabora. Brigada je bila dvakrat udarna, enkrat pohvaljena in enkrat specialno pohvaljena.

...Ko smo prvič obiskali delovišče v Ankaranu, za vse brigadirje ni bilo prostora na ozki ječmenovi njivi, kjer naj bi stala nova stavba študentskega tabora. Drug drugemu so bili v napoto, pa tudi orodja je bilo prvi dan skoraj premalo — vsaj primernege.

Zvedeli smo, da so v naslednjih dneh nateleti na sloj laporja. Zbali smo se že, da letošnja obveza na tem gradbišču ne bo izpolnjena.

Proti koncu julija smo zopet obiskali »kidričevce«. Nikjer ni bilo sledu nereda na delovišču, ki bi kvaril delovni učinek. Delali so s tako vnemo, da so svojim naslednikom brigadirjem SDB »Tone Tomšič« predali deloviš-

če, kljub vsem težavam prvih dni, skoraj tako kot je bilo v delovnem načrtu.

Brigadirji avgustovske izmene pa so prekosili same sebe. Na gradbišču so bili tudi po ves dan, toda nalogo so izpolnili.

Prvič so študentje na akciji res delali neposredno za sebe in za generacije bodočih študentov. Gradili so svoj novi tabor. Pri tem niso razočarali. Zavedali so se svoje odgovorne naloge.

Poleg dela niso zanemarjali ostalih področij brigadirskega življenja. S svojo vedrino so bili najboljši tovariši ostalim študentom, ki so letovali v taboru.

Največje delovno priznanje, ki so ga (poleg udarniških značk) prejeli za požrtvovalno delo pa bo nov tabor, ki jih bo trajno in tudi vse nas spominjal na opravljeno delo.

V študentskem naselju v Ljubljani je delovna akcija med počitnicami takorekoč že tradicionalna. Organizator, to je študentski svet, si je že v prejšnjih letih pridobil mnogo koristnih izkušenj. Več težav pa je imel z zbiranjem brigadirjev, posebno še za avgustovsko izmeno, ko je moral poklicati na pomoč srednješolsko in delavsko mladino iz Maribora. V obeh mesecih sta brigadi delali pod zastavo SDB »Srečko Kosovel«. Delavska in srednješolska mladina iz Maribora se je v celoti vživela v študentsko okolje in je s te strani takšno sodelovanje brez dvoma zelo koristno. Brigadi sta urejevali okolične bloke in travne nasade ter zgradili nekaj novih poti in športna igrišča za odbojko, roket in košarko s krajšimi atletskimi stezami.

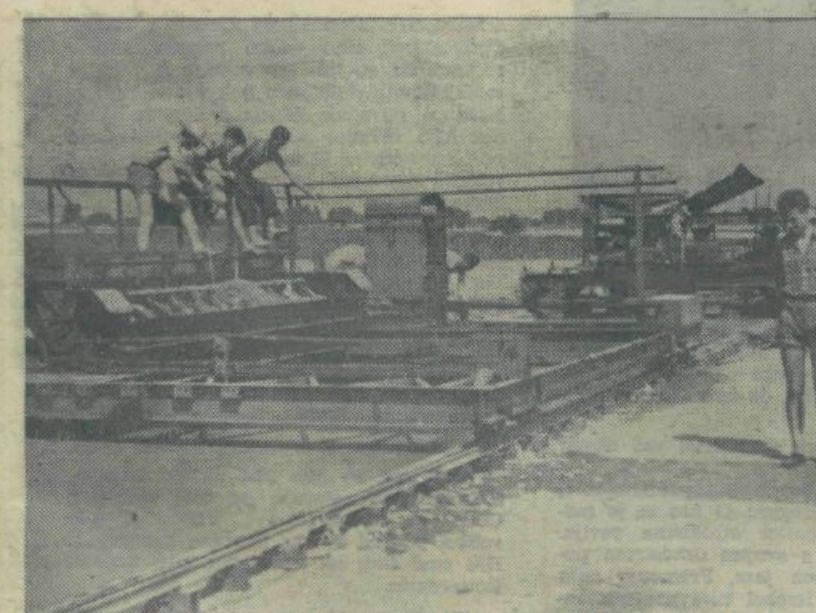
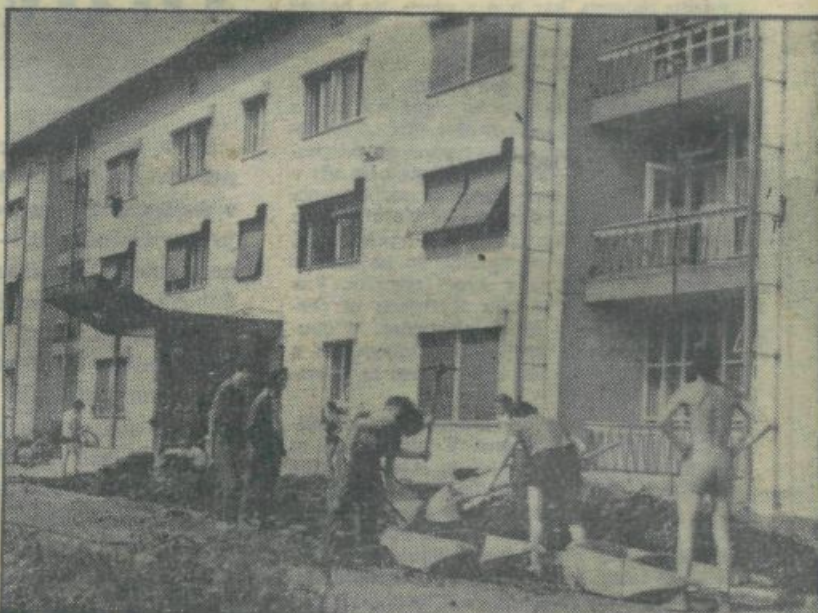
Investitor je bila univerza. Študentski svet SN je obe brigadi proglasil za dvakrat udarni, jima podelil posebno pohvalo in plaketo ob 20. obletnici mladinskih delovnih brigad.

Tekst: Franček Lasbafer

Marjan Kopecky

Foto: Joco Žnidaršič

Franček Lasbafer

ŠTUDENTJE GRADIJO

Počitnice posebne sorte NA TEMO:

AKADEMIK POTUJE

— To leto je bilo izredno, — pripoveduje Peter Toš, predsednik študentskega kulturnoumetniškega društva Akademik. Število turnej je bilo v tem letu večje kot katerokoli sezono doslej. S tako velikim številom turnej in gostovanj se ne more pohvaliti nobeno amatersko društvo pri nas.

— Nismo gostovali samo v inozemstvu. Naše skupine so nastopale tudi v naših bratskih republikah. Letos smo imeli kar tri taka gostovanja.

— Mednarodni publiko smo se predstavili z naslednjimi skupinami: APZ »Tone Tomšič« je nastopal v Zahodni Nemčiji, AFS »France Marolt« je s svojimi nastopi navduševal holandsko publiko, Primorski akademski zbor je pel v Italiji na jubilejnim tekmovanju v Arezzu, v Italiji so nastopili tudi člani AFS »France Marolt«, Akademski jazz orkester pa je igral na svetovnem mladinskem festivalu v Helsinkiju.

— O načrtih za nadaljnje delo bi lahko veliko govoril. Pred nami je velika turneja v Egipt in še nekatere afriške države. Za to turnejo je potrebno veliko priprav, ki niso samo organizacijskega značaja. Vsekakor pa se bomo v okviru prireditev ob tednu novince znova predstavili svoji — študentski publiko.

Arezzo ne bo pozabljen

Primorski akademski zbor »Vinko Vodopivec« je med počitnicami dosegel uspehe, ki so prodrli v široko kulturno javnost. Na polifoničnem jubilejnim tekmovanju v Arezzu (Italija) je vzbudil s svojim odličnim uspehom pozornost številnih ljubiteljev glasbe, s svojim izvajanjem je prodrl na strani strokovnih publikacij in časopisov in (ne nazadnje): njegov uspeh je uspeh študentske kul-

skupinah. Vodopivci so nastopili v dveh, t.j. skupini za moške zборе in skupini za folklorno petje.

— da so v kategoriji moški zbori zasedli tretje mesto, takoj za Španskim Esso iz San Sebastiana, v četrti kategoriji (narodne pesmi) pa odlično peto mesto. Razlika v točkah med prvimi petimi mesti je samo za štiri točke.

»Vrstili so se intervjuji za rimsko televizijo in radiu«, je povedal tov. Demšar. »Uspeha na tekmovanju ne bomo pozabili.

nega. Ritem, izrazna moč... Poslušati Jugoslovane in spoznati jih, je eno in isto.»

Helsinki od blizu

Svetovni mladinski festival v Helsinkiju je sprejel jazz orkester SKUD-a Akademika »Ad hoc« z odprtimi rokami. V konkurenci so med mladinskimi orkestri zasedli prvo mesto (zlati medaljo in diplomu), Janez Gregorc, pianist v orkestru, avtor in aranžer skladb, pa je dobil še posebno diplomu.

»Orkester je občinstvo pritegnil s svojo vigranostjo. Mislim, da smo se zili v celoto«, je dejal Janez Gregorc, ki je letos dokončal študij kompozicije na ljubljanski akademiji za glasbo.

»Bi lahko povedal nekaj besed o nastopih v Helsinkiju?»

»Nastopili smo na konkurzu, kjer smo dosegli prvo mesto. To je bil takolemenovani »uradni« del nastopov. Igrali smo vsak večer, včasih tudi po dvakrat na dan. Zvečer smo igrali na mednarodnih koncertih, na katere so povabili po tri ali štiri orkestre. Zadnji večer pa smo igrali v Klubu prijateljev Jugoslavije, kjer smo bili prisrčno sprejeti.»

»Igrali smo tudi na plesu kozmonavtov«, je povedal solist v orkestru Matvež Strlič, »ki se ga je udeležil tudi Gagarin. Na splošno pa: bilo je veliko srečanj z mladimi jazz glasbeniki iz drugih držav in srečanja na večernih koncertih so bila

bijačih festivala. Sovjetski pesnik Jevtušenko je napisal o njih pesem, kjer jih obsoja in imenuje fašiste. Bi lahko povedal nekaj o tem?»

»Nekega večera sem bil v množici, ki se je pomikala proti centru in vpila. Gledal sem obraze in povedati moram, da so bili to fantje, ki niso imeli niti dvajset let. Na udeležence festivala to ni bistveno vplivalo. To so bili huligani, ki sami niso vedeli, zakaj in proti komu kričijo.»

Pesmi so se vrstile v nedogled

APZ Tone Tomšič se je udeležil študentskega festivala »Musicstages« v Zahodni Nemčiji. Objavljamo nekaj odlomkov iz poročila o turneji:

»Po šestkratnem prestopanju in zato z dveurno zamudo smo prispeli v Tübingen. Sprejel nas je le dež. Predsednik odbora je šel iskat univerzo in se po eni uri vrnil z organizatorjem. Ko smo povčerjali, smo že odhiteli v dvorano univerze, da smo prisostvovali prvemu koncertu tega festivala... Drugi dan smo imeli v 40 kilometrov oddaljenem Stuttgartu polovico koncerta z Münsterskim zborom. V glavnem smo bili le publika drug drugemu, a je za začetek bilo še kar v redu. Kvaliteta našega zbora tokrat res ni bila najboljša, čeprav ga je kritika kljub vsemu zelo pohvalila. V mogočnem gradu mesta smo preizkusili akustiko dvorišča, ki nam je nato v soboto služilo za koncertno dvorano... Drugi dan smo imeli dopolne vaje, nato pa smo si v Deridingenu ogledali cerkev, v kateri je nekoč Trubar kar dvajset let maševal. Še domača pesem pred njegovo spominsko ploščo, nato je sledilo kosilo in spet vaje... Končno je napočil čas, ko bomo pred pravo publiko pokazali, kaj znamo in zmoremo. »Serenada« v mesečinu so imenovali nastop, ki je bil v soboto na grajskem dvorišču. Hladen aplavz, ki je spremljal izvajanje orkestra, ki je bil pred nami, nas je malo prestrašil. Organizator nam je pred nastopom povedal, da imamo zadnjo besedo, češ konec dobe: — vse dobro in tako je tudi bilo. Ze po prvi pesmi se je množica 2000 ljudi premaknila, potem pa je vzvalovila in zahtevala še in še... Zjutraj pa so bili navali na časopise. Kritika je bila prepolna pohvalnih besed za zbor kot celoto, soliste, prav posebno pa še za mladega dirigenta, ki je, kot so pravili, zapel z zborom tako, da so vse razumeli. Zvečer smo bili gostje tuingenškega šefa kulture...

Nedelja je bila začetek kulturnega tedna Duisburga. Povabili so nas, da bi zapeli nekaj pesmi na otvoritvi. Teh nekaj pesmi se je zavleklo v nedogled...

Nihče ni vedel, da bo prav koncert v Düsseldorfu najlepši koncert turneje. Poslušalo nas je ogromno študentov vseh ras in narodnosti in vsakemu je ugajala kakšna pesem, tako da bi lahko kar vse ponavljali.

Zgled za mnoge

Maroltovci so odšli na turnejo v Holandijo. »Imeli smo veliko priprav. Lahko rečemo, da so bile priprave tudi nastopi v Makedoniji, kjer smo bili zelo lepo sprejeti, je povedala Marjana Možina. Vendar AFS »France Marolt« ni ostala samo pri nastopih v Makedoniji in Bosni. Z velikim uspehom so gostovali tudi širom Slovenije...»

V začetku julija je imel Ankaran kaj zanimive goste. Na plošči pred hotelom Turist so vadili maroltovci, dnevno 5 do 6 ur. Sredi julija pa so se, po velikem številu vaj, odpeljali na Holandsko, kamor jih je povabila skupina holandskih folkloristov. Obiskali so Rotterdam, Amsterdam, Goudo, Boskoop, Dorn in Den Haag. V Goudi so imeli nastop za televizijo.

»Festival se je imenoval Evropa pleše. Povabljeni so bile tudi druge skupine. Skupine so nastopale po vsej deželi, v Goudi pa so se sešle... Vtisov je bilo veliko, povsod so nas prisrčno sprejeli... Bili smo tudi na sprejemu pri županu Rotterdamu...»

AFS »France Marolt« praznuje letos petnajstletnico obstoja. V kratkem se bodo zopet predstavili v Ljubljani, kjer bodo nastopali v okviru Tedna novincev. Tudi njih čaka turneja po Afriki.

To so bili bežni razgovori o posebnih počitnicah nekaterih skupin SKUD Akademik Vendar pa, ob vsem tem, kar o njih pišemo, velja eno: slišati jih in videti jih

Peter Breščak

ture. Da bi zvedeli kaj več o tem dogodku, smo povabili dirigenta zbora tov. Braneta Demšarja na krajši nevezan razgovor in izvedeli:

— da je bilo to tekmovanje 10. po vrsti in da je bilo jubilejnega značaja. Tekmovanja prireja vsako leto Assozione amici della musica iz Arezza. V desetih letih je tu nastopalo preko 200 zborov. Letos so se zbrali zmagovalni zbori. Vodopivci so na tem tekmovanju zmagali leta 1958 v kategoriji narodnih pesmi. Letos je nastopilo 52 zborov iz 12 držav.

— da so člani Primorskega akademskega zbora »Vinko Vodopivec« vadili avgusta tri tedne po šest ur na dan v internatu za vzgojo glasbene mladine v Šiški.

— da so tekmovanja v Arezzu v štirih

Hkrati nam je to tekmovanje velika vzpodbuda za v prihodnje.

Ko so se pevci vračali v domovino, so zapeli še v Trstu. Poglejmo, kaj je zapisala tržaška kritika:

»Da prihaja zbor »Vinko Vodopivec« med nas z legitimacijo odličnega zbora, ni bila skrivnost za nikogar. Ves italijanski in evropski tisk je pred dnevi pisal o zboru »V. Vodopivec« kot o zboru vsestranskih kvalitiet... Zbor »Vinko Vodopivec« razpolaga z zelo dobrimi glasovi, ki se zlivajo v krasno harmonično celoto, oplemeniten z vzgledno pevsko disciplino. Pod sposobno roko dirigenta Braneta Demšarja dosega tako v pianissimi kakor v fortih, pa tudi v prehodih čudovite učinke, vedno skladne z vsebino in značajem pesmi... Polifonska glasba zahteva veliko kultiviranost in brezhibno izenačenost posameznih glasovnih skupin naših gostov v Arezzu... dokazuje, da so ji popolnoma dorasli.»

In na drugem mestu (La nazione, Firenze): »Jugoslovani so nekaj čisto pose-

v znamenju prijateljstva. Veseli smo našega uspeha, ki je velika vzpodbuda za nadaljnje delo, posebno še zato, ker je orkester star komaj leto dni. Od predhodnika, Akademskega plesnega orkestra, se loči po tem, da ima izrazito koncertni značaj.»

»Na kakšen odziv je naletel vaš uspeh med publiko?»

»Lahko trdim, da so bili presenečeni«, je povzel Janez Gregorc. O nas se je razpisala celo francoska strokovna revija. Jugoslovani smo s svojim orkestrom pokazali nek poseben jazz. Priznanje nam je med drugimi izrekel tudi urednik revije »Hazz magazine« Frank Tenot, ki je ugotovil, da imamo posebno barvo igranja. Frank Tenot je bil član mednarodne žirije, ki je ocenjevala nastopajoče.»

»Načrti za novo šolsko leto?»

»Kot ostale skupine tudi mi to jesen odidemo v Egipt. Še prej pa bomo realizirali koncert v okviru študentskih prireditev v naselju in pa koncert v Filharmo niji.»

»In še vprašanje mimogrede. Precej so govorili in pisali o izgrelih domače mla-

ŠTUDENTJE S TUJIH OBAL

Vse tuje študente, ki prihajajo na študij v razne univerzitetne centre in med njimi tudi v Ljubljano, razporeja komisija za kulturne stike s tujino pri ZIS v Beogradu, in sicer na tak način, da si predhodno zagotovi za vsako šolsko leto določeno število posteljnega fonda v sporazumu z univerzitetnimi centri. V ta namen je komisija v letu 1961 prispevala v sklad za izgradnjo študentovskih stanovanj pri univerzi za 50 postelj znesek 35 milijonov. Tudi za leto 1962 bo komisija prispevala po dosedanjih zagotovilih sredstva za novih 50 postelj.

Večina tujih študentov je stipendiranih: 59 jih stipendira komisija za kulturne stike, 10 SZDLJ in enega Litostroj. Komisija za kulturne stike stipendira 3 iz Alžirije, enega iz Bolgarije, 14 iz Gane, 2 iz Indije, 19 iz Indonezije, 2 iz Iraka, enega iz Jordana, 2 iz Tunizije, enega iz Nigerije, 3 iz Rodezije, 2 iz Sirije, 2 iz Somalije, 2 iz Ugande in 4 iz ZAR, kar znaša 59 stipendij. SZDLJ pa stipendira 4 iz Kenije, 4 iz Tanganjike, 2 iz Ugande, skupaj torej deset. Enega iz Indije stipendira Litostroj. Vsega skupaj je 70 študentov.

Komisija za kulturne stike iz Beograda je s 1. aprilom prenesla večino poslov v zvezi s tujimi študenti na univerzitetne centre. Tako je celotno skrb v zvezi s tujimi študenti prevzelo tajništvo univerze.

Indijca Gosaliyo že stipendira Litostroj, vendar samo z 11.000 dinarji na mesec, kar kaže na to, da kljub že ustaljenim trgovskim stikom tega podjetja z Indijo in kljub dejstvu, da je to edini stipendist Litostroja, to podjetje prepoceni spekulira z njim, ki vidi ob sebi vse ostale kolege z veliko izdatnejšimi sredstvi in velikokrat s precej manjšo voljo do dela in študija. Drugi, Arabec Farid Saegh, pa že leto in pol študira pri nas gradbeništvo s pomočjo svojih kolegov in vendar se v tem času v vsej Sloveniji ni našlo podjetje, ki bi ga aktivno stipendiralo s stipendijo za svoje cilje.

Na posameznih fakultetah je vpisanih že 50 tujih študentov, ki študirajo vse stroke razen prava, 3 pa so na specializaciji. Od navedenih, ki študirajo na fakultetah, so: na filozofski 3, na ekonomski 10, na arhitekturi, gradbeništvu in geodeziji 3, na strojni 7, na elektrotehniki 4, na naravoslovju in tehnologiji 12 in na medicini 11.

Kar se tiče študijske problematike, je treba poudariti, da po podatkih večina tujih študentov relativno dobro opravlja svoje študijske naloge kljub težavam, ki jih imajo v začetku z jezikom, kljub različni predizobrazbi in različni stopnji razgledanosti. Le manjši del ima slabše uspehe. Na univerzi imajo študentje mentorje-asistente, ki bolj ali manj prizadevno skrbijo za njihov napredek v študiju. Vsekakor ta skrb univerzitetnih organov kaže določene uspehe. V bodoče bo treba proučiti in konkretizirati potrebe teh študentov v njihovih domovinah.

Tuji študentje so organizirani v mednarodnem klubu, ki je zaradi specifičnih pogojev organizacijsko povezan z republiškim centrom klubov OZN. Sekretar kluba je jugoslovanski zastopnik, drugi odborniki pa zastopajo vsako državo po eden. Ti izvolijo izmed sebe vsake tri mesece predsednika kluba. Programe, akcije in podobne manifestacije organizirajo naši člani, ki pri tem upoštevajo želje in predloge kolegov iz drugih držav. V odboru so zastopani tudi predstavniki regionalnih združenj (vzhodnoafriškega, arabskega, indonezijskega), ki imajo zaradi boljših odnosov s temi združenji enakopraven položaj med člani odbora.

Osnovna dejavnost mednarodnega odbora je zблиževanje med zastopniki različnih držav, kontinentov in ras, spodbujanje prijateljskih odnosov med narodi, spoznavanje Jugoslavije, skrb za reševanje njihovih problemov ter posredovanje informacij o teh deželah naši javnosti. Vsa ta dejavnost prihaja do izraza s proslavami nacionalnih praznikov, ki jih karakterizira predvsem boj za neodvisnost in boj proti kolonializmu ter ideje miroljubne koeksistence, v skupnih akcijah kluba, v predavanjih tujih študentov po Sloveniji, v vabljenju tujih študentov na naše proslave, konference in mednarodna srečanja, na naše seminarje in podobno.

Skupne zabave z našimi študenti, izleti, predavanja o jugoslovanski stvarnosti, pomoč pri študiju slovenskega jezika — vse to so aktivnosti, ki prispevajo k ugodnemu vzdušju tako v mednarodnem odboru samem, kot v širšem okolju s katerimi prihajajo v stik tuji študentje.

Mednarodni klub je v zadnjih dveh letih organiziral tri večje izlete po Sloveniji z ogledom pomembnih industrijskih objektov, turističnih in zgodovinskih zanimivosti. Za tuje študente je bilo v klubu 10 predavanj z družbeno-političnimi, kulturnimi in zgodovinsko zanimivimi temami. Organiziranih je bilo več kot 25 različnih proslav dneva neodvisnosti posameznih držav, pri katerih so sodelovali naši in tuji študentje. Tuji študentje so sodelovali pri raznih manifestacijah, paradah, pohodu ob žici okupirane Ljubljane, športnih srečanjih itd. Organizirani so bili tudi obiski muzeja NOB, galerij in gledališča. Sodelovali so tudi v MDB,

odhajali na počitniško prakso v razna naša podjetja in bili na letovanjih skupaj z našimi študenti. Vsako leto se je tudi nekaj predstavnikov mednarodnega kluba udeležilo zunanjepolitičnih seminarjev klubov OZN, sodelovali so na mednarodnih srečanjih in seminarjih v Jugoslaviji. Svoj prostor ima mednarodni klub v študentskem naselju, ki je zaenkrat še

precej pomanjkljivo opremljen in postaja pretesen glede na povečano število članstva. Vprašanje sredstev za opremo kluba je bilo sporočeno komisiji za kulturne stike, kjer ga zdaj proučujejo. Kolikor bo komisija odobrila najnujnejša sredstva za ureditev kluba, bo ta lahko še bolj zaživel in še tesneje povezal med seboj naše in tuje študente.

POT NAPREJ

28. avgusta se je v Beogradu začela nekaj dni trajajoča konferenca afriških študentov, ki študirajo v Evropi; konferenca, ki pomeni še en korak k miru in enotnosti na afriškem kontinentu in k popuščanju napetosti na svetu. Konferenca, ki jo je pripravil odbor afriških študentov v Londonu in ki je bila v Beogradu gost Zveze študentov Jugoslavije, se je udeležilo nad 300 delegatov, med njimi največji del tistih, ki študirajo v Jugoslaviji. Udeleženci so zastopali 34 afriških dežel.

Delavni naslov konference je bil »Enotnost Afrike v sedanjem času«. Študentje so v nekajdnevnem delu v komisijah razpravljali o problemih svojih držav, o agrarni reformi, dekolonializaciji, o industrializaciji in afriškem enotnem trgu, o kadrih itd.

Prvi dan konference je delegate sprejel ansambel ganskih jazz glasbenikov, ki je med drugim zaigral tudi himno, skomponirano na motto »Afriška enotnost«. Uvodne besede predsednika komiteja afriških organizacij v Londonu študenta Mačija so jasno povedale stališče vseh naprednih afriških študentov, ki se nameravajo po končanem študiju vrniti domov in nadaljevati delo med svojimi ljudmi. »Tu se sestajamo Afričani iz vzhodne in zahodne Afrike«, je dejal Mačijo. »Toda naša pot ne pelje niti na vzhod niti na zapad, marveč naprej!« Visoki komisar ganske vlade v Londonu Kuesama je ob konferenci poudaril, da je ta konferenca zgled afriške enotnosti in sodelovanja.

V prvih dneh konference so se za govorniškim odrom zvrstili predstavniki Alžira, Toga, Nigerja, Zveze afriških študentov Gane, Maroka, Konga, Sudana in drugih. Med delom konference so prihajale brzoglavne čestitke z vseh strani. Med njimi so se afriški študentje posebno razveselili ene. Konferenci je zaželel uspešno delo človek, ki je na črnem kontinentu eden najzaslužnejših in najprizadevnejših za osvoboditev Afrike izpod kolonialnega jarma, borec za pravice Afričana, Jomo Kenijata.

Konferenca je delala v komisijah za politična, ekonomska, socialna in kulturna vprašanja. Na predlog konference pa so izvolili še komisijo, ki je razpravljala o ustanovitvi foruma afriške enotnosti.

Konferenca je delo zaključila z ugotovitvijo, da je bil zbor tako številnih delegatov, zastopnikov skoro celotnega afriškega kontinenta, sklican v pravem času in na pravi način. Ni slučaj, da je konferenca zasedala v Beogradu, v mestu, kjer je bila pred letom dni beograjska konferenca nezanih držav, konferenca, ki je mnogo prispevala k utrditvi miru na svetu. Afriška študentska konferenca je v svojem delu presegla okvire, ki jih lahko doseže konferenca pripadnikov določenega področja oz. dežele. Pokazala je, da bodočim vodilnim ljudem v gospodarstvu, kulturi, prosveti, bodočim voditeljem Afrike, ni vse eno, kam teži in kako se razvija to ali ono področje kontinenta. Povedali so, da je za Afriko vsak predel važen, da hočejo osvoboditi vsakega človeka in ga prosvetiti. Generalni sekretar odbora afriških organizacij v Londonu Denis Pompea je v zvezi s konferenco afriških študentov med drugim izjavil: »Naloga ne samo afriških študentov in mladine, marveč vseh Afričancev je, storiti vse,

OB KONFERENCI AFRIŠKIH ŠTUDENTOV

kar je v njihovi moči, da bi uresničili afriško enotnost. Ideja o enotnosti Afrike mora biti eno imed glavnih gibalnih sil pri mobilizaciji afriških množic v boju za nacionalno osvoboditev, pri solidarnosti v tem boju, pri prebujanju nacionalne zavesti in zavesti o vlogi lastnih sil.«

P. BRESČAK

UNIVEZA DANES

V Dubrovniku je bil od 15. do 22. julija sedmi mednarodni seminar »Univerza danes«, na katerem so sodelovali številni predstavniki študentskih zvez iz celega sveta. Seminarja se je udeležilo 86 vseučiliških profesorjev, rektorjev in prorektorjev, znanih znanstvenih in pedagoških delavcev iz 17 držav. Letošnjega seminarja se je udeležil tudi generalni sekretar Mednarodne vseučilišne zveze.

Zveza študentov Jugoslavije je povabila na seminar številne predstavnike študentskih zvez. Povabili so se odzvali predstavniki Bolgarije, Romunije, Poljske, Danske, Švedske, DDR, Anglije, Francije, Zvezne republike Nemčije kakor tudi predstavniki študentske federacije Afrike iz Francije. Med jugoslovanskimi udeleženci so prisostvovali člani predsedstva Skupnosti jugoslovanskih univerz, predstavniki šestih univerz z rektorji in predstavniki študentskih združenj. Naši predstavniki so prebrali devet referatov, medtem ko so jih inozemski gostje dvajset. Prva tema, ki so jo obravnavali, je bila: »Demografska struktura visokošolskih ustanov in priprave študentov za visokošolski pouk«, druga pa »Uporaba znanstvenih dosežkov v miroljubne namene«.

Uvodno besedo o prvi temi in referat o razlikah v strukturi jugoslovanskih študentov glede na splošen razvoj je povzel predsednik Skupnosti jugoslovanskih univerz rektor zagrebškega vseučilišča dr. Vladimir Serdar.

Študentje so pokazali posebno pozornost drugi temi, o kateri se je na seminarju razvila živahna diskusija.

Ob velikem uspehu Olimpije — osvojeno četrto državno prvenstvo — je ekipo zapustil Ivo Daneu. Upamo, da bo Olimpija tudi brez njega svojim privrženecem pripravila marsikatero presenečenje. Na sliki: Daneu na tekmi z Realom.

Pred vami je nova številka Tribune. Na prvi pogled se ni dosti spremenila, le malo bolj zajetna je postala. Izhajala bo na 12 straneh.

Spremembe v konceptu lista (te je narekovala želja po razširitvi kroga bralcev preko univerzitetnih zidov) in pa splošna konsolidacija dela v uredništvu tudi športne rubrike niso pustile ob strani.

Kdorkoli je vsaj malo sledil sestavkom v športni rubriki v zadnjem letu, je lahko opazil, da so bili pisani precej statično. Le redko so se članki oddaljili od problematike množične telesne vzgoje in športnega udejstvovanja ljubljanskih študentov. Žal je tudi na tem področju zaželen uspeh izostal, saj kljub celoletnemu populariziranju (predvsem na straneh Tribune) nobena od obeh telesno-vzgojnih institucij — Zveza študentskih športnih organizacij in univerzitetna komisija skupaj s komisijami na fakultetah — niso dosegle pričakovanih rezultatov.

Če k temu dodamo še občasno objavljanje in komentiranje športnih dosežkov klubov akademskega športnega društva Olimpija, bi bil bežen pregled športne rubrike v lanskeletni Tribuni popoln.

Zavedamo se, da dosednji način spremljanja nekaterih športnih dogodkov, pri katerih so bili v večji ali manjši meri soudeleženi študentje, mnogih bralcev ni zadovoljeval. V naše opravičilo lahko navedemo le nekaj: pomanjkanje sodelavcev in »obvezna« neaktualnost zaradi tehničnih pogojev v tiskarni (članke moramo namreč oddajati celo 4–5 dni pred izidom). V preteklem letu nas je vodila tudi misel, da bi pisali le o športnikih, ki so res študentje in samo to, kar še ni bilo v ostalem športnem in dnevnem tisku.

To nam je le malokdaj uspelo. V skladu s prizadevanji, da bi razširili krog bralcev našega študentskega glasila in v težnji za kvalitetnim dvigom lista je potrebno tudi športno stran spraviti na zadovoljivo raven.

Toda, kako?

Predvsem bomo najprej skušali s pomočjo ankete spoznati, kakšni in kateri sestavki iz športnega življenja na univerzi in okrog nje jih najbolj zanimajo. Pri izvedbi ankete seveda računamo na pomoč bralcev, ki jim športno dogajanje ni povsem tuje. Doslej smo precej pogrešali sugestijo bralcev; videti je bilo, da so povsem zadovoljni oziroma, da Tribune niti ne prelistavajo.

Seznanimi vas hočemo z našimi načrti, tako da boste na morebiten razgovor o vsebini in oceni rubrike že pripravljeni.

Objavljati nameravamo take sestavke o športnih dosežkih naših študentov, ki so bili le na kratko ali površno omenjeni v dnevnem časopisu, n. pr. v podlistke razširjene reportaže. Poleg tega bomo v obliki razgovorov predstavljali niše vodilne športnike — tokrat kot študente. Ne bomo se izogibali kritičnih zapisov ob priliki nešportnih izpadov na študentskih igriščih, pa tudi druge. Znano je, da predstavljajo študentje velik del članstva v mnogih društvih, da pa tudi ne zaostajajo v grobstvih in drugih »junastvih« za ostalimi športniki.

Ukrenili smo že vse potrebno, da vam v nekaj zaporednih številkah predstavimo vse vrhunske športnike, ki so študentje ljubljanske univerze in nekaterih višjih šol. Skušali vas bomo tudi seznaniti z nekaterimi športnimi igrami, ki so pri nas le malo znane in morda boste vi tisti, ki jih boste skušali prvi igrati na naših igriščih.

Dobrišen del nameravamo posvetiti športni dejavnosti širokega kroga študentov, lotili se bomo tudi lenih, neaktivnih kolegic. S kritičnimi zapisi bomo skušali pomagati neumornim športnim delavcem na fakultetah, izbojevati vsaj najnujnejše za skromno rekreacijo.

Vsi ti načrti pa bodo zahtevali precej dela, ki ga že tako maloštevilna redakcija težko zmore. Da ne bo spel vse zašlo na stare kolesnice (edini smo si v tem, da niso bile dosti prida!), vabimo vse, ki imajo veselje do pisanja in sodelovanja v študentskem časopisu, naj nas čimprej obiščejo. Se posebej pa vabimo aktivne, pa tudi »mekdanje« športnike, ki študirajo v Ljubljani in bi jih veselilo poizkusiti se v športnem novinarstvu (čeprav skromno — v Tribuni), da nam pokažete, kaj lahko ustvarijo v tem šolskem letu res zanimivo športno rubriko. Tem slednjim: »Čimprej nasvidenje!«

mac

KONČNO PREMAGAJMO TEŽAVE

Na seminarju v Ankaranu smo v razpravi o telesnovzgojnem udejstvovanju ljubljanskih študentov slišali precej ostrih kritičnih pripomb o delu tistih, ki naj bi za to v največji meri skrbeli. Gotovo je, da vseh pripomb ne gre jemati resno, ker so o športu govorili tudi oni, ki jih pri delu v športnih komisijah in v telovadnicah nikdar nismo videli. Žal tudi tehtnih besed ne moremo vzeti v pretes in na podlagi teh popraviti lanskeletne napake. Zapisnik namreč tudi zdaj, dober mesec po končanem seminarju, še ni sestavljen!

Večina kritičnih pripomb je zadela Zvezo študentskih športnih organizacij oziroma njeno vodstvo; češ da v preteklem šolskem letu ni opravičila svojega obstoja.

»ZSSO se je omejila le na vlogo razdeljevalca sredstev fakultetnim odborom za njihova športna tekmovanja in tečaje.« — »Za izvedbo zastavljenega programa se je trudila le s formalnega stališča (razpis, najem terenov, sodnikov, oprema).« — »Njeno delo se je odvijalo v preozkem krogu, ni bilo dovolj sestankov upravnega odbora.« — »Odklanjali so, ali milleje, niso pridobili za sodelovanje slušateljev visoke šole za telesno kulturo, ki so bili vedno pripravljeni sodelovati.« — To so bili, po mnenju prisotnih, nekateri tehtni očitki.

Skušali bomo na kratko osvetliti te trditve s stališča Zveze ŠSO.

Sredstva so bila porabljena po proračunu, ki ga je odobril univerzitetni odbor. Na nekaterih fakultetah niso izpolnili internega športnega programa. Tako ne bi prejeli nobene dotacije več, vendar so fakultetni odbori (s soglasjem univerzitetnega odbora) izsilili občutna sredstva predvsem na račun športnih srečanj sorodnih fakultet iz vse države. Prav za ta srečanja pa vemo, da množičnemu športnemu udejstvovanju prav malo ali nič ne koristijo.

Napaka ZSSO pri tem je bila, da ni znala za izvedbo svojega programa po fakultetah zagotoviti učinkovite pomoči s

strani vodstva študentske organizacije, čeprav je to poskušala. Relacija ZSSO — ZŠJ je obstajala žal le v eni smeri!

Rutinerstvo pri tehnični organizaciji tekmovanj po našem mnenju zasluži le pohvalo, kajti čas je današnjemu študentu dragocen. Pripombe o »odsluženosti« vodstvenega kadra pa lahko ocenimo kot primitivne. Delovni člani širšega vodstva organizacije niso bili nikomur na poti, tudi njim ni nihče zastavljal poti do

Končno smo le pričakali dograditev športnih igrišč v študentskem naselju. Zgradili sta jih obe delovni brigadi, ki sta delali v Naselju. Pred nekaj dnevi pa so igrišče za košarko tudi asfaltirali.

odgovornejših mest, zvezanih seveda z večjo mero osebne prizadevnosti.

Sodelovanje študentov VSTK pri delu množične študentske športne organizacije je bilo v preteklih letih dokaj čudno. Pri smučarskih tekmovanjih, ki so jim bila vsa sredstva na fakultetah namensko razdeljena. Tako so bile vse upravičene zahteve novoformiranih komisij odpravljene z manjšimi zneski.

Poleg tega na mnogih fakultetah tudi kadrovske niso bili pripravljeni na to. Vseeno pa so se na nekaterih fakultetah

je baje precej burno potekala. Morda bi bile razprave kolegov pol manj žolčne, če bi se pogovorili najprej »doma«: na upravnem odboru ali sekretariatu ZSSO. Vsi vemo, da je v zadnjem letu telesna vzgoja in šport »zašepala«. Takole demagoško razburjanje duhov pa vsekakor ne vodi h konstruktivnemu odpravljanju pomanjkljivosti in uspešnemu delu v prihodnosti.

Ko že kritično motrimo delo telesno-

dobro znašli. To velja predvsem za tehnične fakultete in za medicino. Sprašujemo se le, kdaj bo telesna vzgoja krenila z res velikimi koraki z mesta na onih, ki so že leta in leta povsem pasivne.

Najmanj pa so te komisije storile pri iskanju možnosti za športno in telesno-vzgojno udejstvovanje študentov v okviru same fakultete. Gotovo niso bile izčrpane vse možnosti za adaptacijo čeprav najskromnejših prostorov. Se posebno zdaj, ko mnoge fakultete grade nove zgradbe, v katerih (kot že leta in leta ponavljamo) kljub zagotovilom najvišjih organov ni prostorov niti za najmanj zahtevne oblike športa in aktivne rekreacije za študente.

Za vadbo, ki je bila organizirana v

nekaterih telovadnicah, vemo, da je bila dokaj slabo obiskana na tistih fakultetah, ki so bile precej oddaljene in kjer je bil urnik predavanja le formalno vsklajen z urnikom vadbe. Treba bo predvideti nove prijeme, če bo vadba ob velikih izdatkih dala tudi letos tako slabe rezultate.

Pri načrtih za bodoče delo na področju množičnega študentskega udejstvovanja v športu in telesni vzgoji, pa ne smemo prezreti osrednjega športnega društva, ki združuje v svojih vrstah precejšnje število študentov — Olimpijo. Potencial, s katerim ta močan športni kolektiv sedaj razpolaga, ne bi smel biti brez učinka za preostale študente.

Zirja je vzela seznam, prekrizala nekaj imen, dodala nekaj novih, na rob pripsala nekaj vprašajev, da so ljudje dobili komplekse in stvar je bila gotova. Zal se delo Zirje ni izkazalo kot strokovno opravljeno, ker je prava strokovna komisija prečrtala še nekaj kandidatov. Tako je bilo na voljo spet nekaj prostih mest, ki pa so ostala neizkoriščena.

»Vam profesor ali kdo od sopotnikov ni povšeči?« V primeru, da je tako, je treba izvedeti le številko njegove sobe, ki je obenem številka sobnega telefona (kot vidite, je komfort včasih zelo neudoben) in zvonček mu bo zacingljal v pravem trenutku. Pa ne zjutraj ob sedmih, ampak denimo: ob dveh, pa spet ob četrh na štiri, ob petih, kadar pač želite »zavdati« nevšečnosti. Vodji skupine pa posvetite takole: ker ne zna poljsko, mu v nem-

Nekateri so se znašli. Posuli so nadležnega možakarja s posebnim »Rin-tin-tin«

AGRO SET CMA

Prav na teh seminarjih lahko opazimo velike razlike, ki jih ima, vsaj na nekatere, podnebje. V Primorju odlično uspevajo, delavni so, kup idej imajo, prežeti so z načeli konstruktivne kritike. Ko pa pridejo v Ljubljano pa jim ta delovna vna in vse ostalo ugasne. Seminar — hočeš ali ne — deluje kot nekak Daj-Dam; če je že tako, naj bi tudi obdržali pravi vrstni red teh dveh D-jev.

Nekateri vzgojitelji, učeni in oni iz prakse (to so starši) so mi vedno rekli, če sem bil doma glasen: »Kaj pa misliš.

Tudi drugo leto bo fletno, pa naslednje leto bo tudi. Potem eno leto (oziroma devet mesecev, če bog da i sreča junačka!) ne bo fletno v Ankaranu.

LOVCA

TURISTI-
ČNE ZN-
AMENITOSTI

Medtem ko smo se spravili v zajeten avtobus, so se že pričeli poljsko-jugoslovanski pogovori. Kot jezikovni priročnik

Studentsko naselje se spet polni... Prihajajo od vsepovsod: od doma, s počitnic, s prakse, iz inozemstva. Stari samozavestno in z občutkom, da so spet doma, v »svojem naselju«, novi plašno, boječ se kaj jim bo prinesla bodočnost... Še malo, pa bo v Naselju spet vse po starem: sobotni plesi bodo razgibali domišljije in srca (zlasti tistim, ki vsako leto nepotrpežljivo čakajo na brucke), oktobrska skupščina bo rodila čenč in kritik za celo leto, oživila bo menza (in vrste, seveda), sestanki bodo reševali in porajali probleme, med moškimi in ženskimi bloki se bodo začela živahno menjavati vabila na kavico... To in še marsikaj drugega. Naselje živi svoje lastno

SEZNANJAMO TE Z ORGANIZACIJO

ŠOLT

Zveza študentovskih organizacij Ljudske tehnike deluje v okviru glavnega odbora ljudske tehnike Slovenije in univerzitetnega odbora Zveze študentov Jugoslavije. Združuje, ali pa bo v bodoče še združevala, študentovske tehniške klube na področju Slovenije. Glavna naloga zveze ŠOLT je, da pripravi za študente primeren delovni program, oskrbi potrebne prostore, aparature in stroje, da vzgaja vse, ki so željni tehniškega znanja, da koordinira delo klubov, sekcij in komisij in da povsod zastopa njihove interese.

Zveza ima že sedaj poleg nekaterih občasnih komisij nekaj fotoklubov z bogato tradicijo, radioklub s sekcijami za elektroniko, daljinsko vodenje in avtomatiko, PP sekcijo, tehniški klub študentov strojnikov z modelarsko in drugimi sekcijami. Poleg tega ima Zveza še stalno komisijo za načrtovanje tehniškega dela. Zveza ŠOLT ne postavlja klubsko obliko dela kot osnovo za množičnost. Množičnost bi dosegli v javnih delavnicah, kjer bi ljudje ne bili organizirani v klubu, ampak bi neobvezno obiskovali delavnice, za neznatno vstopnino dobili potrebno orodje in informacije ter potrebni material. Za študenta je ta oblika posebno mikavna, saj jim študij ne dopušča mnogo prostega časa. Delo v teh delavnicah bi bilo res razvedrilo, počitek po napornem študiju.

Zveza ŠOLT že zbira sredstva za prvi tovrstni obrat pri nas — javni fotolaboratorij za črno-belo in barvno fotografijo. Obrat naj bi bil v Ljubljani v Studentskem naselju.

V javnih delavnicah bo marsikdo odstranjeval napake tehničnih naprav, s katerimi se človek vsak dan srečuje. Pri tem bo marsikdo vzljubil tehniko in se ji bolj posvetil. Tako se bo lahko organiziral v enem bodočih sodobnih klubov, ki jih predvideva zveza ŠOLT.

V klubih se bodo ljudje lotevali težjih tehničnih nalog, kar bo povzročilo, da se bodo v svobodnih pogovorih o problemih tehnike prikazele strokovne in inteligentne kvalitete teh ljudi. V poglobljenem tehničnem delovanju se bo razmahnila ustvarjalna fantazija mladih ljudi, ki bodo tako našli sami sebe.

Vodstvo zveze ŠOLT pripravlja anketo med vsemi študenti in zadnjimi letniki srednjih šol, da bi proučilo zanimanje za vse vrste tehniških dejavnosti, da bi študente in srednješolce seznanilo s svojim delom in jih pritegnilo v svoje vrste. Zveza ŠOLT je republiška ustanova, zato bodo stremeli za tem, da bodo osnovali svoje centre tudi drugod v Sloveniji. Tudi k temu naj bi pripomogla anketa.

Zveza ŠOLT je mlada organizacija. Bori se z mnogimi velikimi težavami, finančnimi in organizacijskimi, manjka ji več dobrih kadrov, prostori, stroji. Njen veliki načrti pa niso neuresničljivi. Vsi ji lahko, pa tudi moramo pomagati pri tem. Ne mislimo, da se naša pomoč ne bo obrestovala.

SOBOTNI PLES (Asociacija trolejbus ob dveh)

Lansko leto smo v rubriki PP — 17 polemizirali o tem in onem in med drugim tudi o plesu, ki je priljubljena oblika študentske rekreacije. Ugotavljali smo, kako je s plesnimi dvoranami in študentskim plesom v Ljubljani. Da ni dvoran, vsaj primernih, in na študentje zelo radi zahajamo na sobotne plesne v Naselju, je znano. Sobotni plesi v Naselju so v kavarnici, ki postaja vse premašljna za vedno večje število obiskovalcev. Marsikateri študent, rade njimi tudi tisti, ki prebivajo v Naselju, gre v soboto zvečer raje v

kino ali kamorkoli, ker s tem prihrani obleko in čevlje, ki postanejo v gneči vse prej kot samo zmečkani in pohojeni. Posebno velika gneča je okoli desetih, ko postane tudi zrak gost in neužit. Plesalci se zato pomikajo iz kavarnice v avlo, da bi se med odmorom naužili svežega zraka. Vendar pazi! Pri vratih kavarnice, ki spominjajo na ozko grlo, se včasih zgodi, da ne moreš ne naprej, ne nazaj. Ta bi rad prišel ven, ta noter, kolegica nič kaj potho ne pove nekaj o svojih noga-vicah in tvojem čevlju...

Sprašujemo se, če se res ne da ničesar ukreniti, da bi premestili sobotne plesne v Naselju v veliko dvorano zraven kavarnice. Ne vemo sicer, če so se o tem v Naselju že kaj pogovarjali in če mislijo kaj ukreniti. Mislimo, da bi vprašanje sobotnih plesov v Naselju lahko ugodno rešili, kar bi zadovoljilo tako naseljaše kot zunanje študente, ki jim je morda sobotni ples v Naselju edino razvedrilo v tednu.

Od Maribora

LJUBLJANA: Od 8. do 13. oktobra bo v Ljubljani »teden novince«. Na centralni prireditvi, ki bo v Unionu bosta govorila dr. Joža Vilfan in rektor univerze dr. Makso Snuderl. Nastopile bodo tudi nekatere skupine SKUD Akademik. Predsedstvo univerzitetnega odbora bo priredilo v Naselju pogovor z novinci in jih informiralo o delu študentske organizacije. Akademikove skupine bodo v Naselju nastopile za študente, kar bo hkrati tudi zaključna prireditev. Fakultetni odbori na posameznih fakultetah bodo organizirali pogovore z novinci, na katerih jih bodo seznanili s specifično problematiko posameznih oddelkov in jih sprejeli v Zvezo študentov. V tednu novince bo izšla posebna številka Tribune, ki bo namenjena novim študentom. — Izšla bo v povečanem obsegu.

JUGOSLOVANSKE univerze bodo v kratkem sprejele 10 indonezijskih študentov, ki bodo od 4 do 6 let študirali na naših visokih šolah za arhitekturo, medicino, agronomijo in druge vede. To je že četrta skupina indonezijskih študentov, ki prihaja v Jugoslavijo na osnovi indonezijsko-jugoslovanskega sporazuma o kulturnem sodelovanju.

ZAGREB: Pred kratkim se je v Zagrebu končal II. mednarodni festival študentskih gledališč. Nastopale so študentovske gledališke skupine iz Leedsa, Londona, Lodža, Hamburga, Frankfurt, Dunaja, Beograda in Zagreba.

NOVISAD: Sedem študentskih časopisov je med počitnicami pripravilo skupno izdajo časopisa Leto 62. Tokrat je skupna publikacija študentskih časopisov izšla že četrtoč.

BEOGRAD: 27. septembra je bilo v Beogradu posvetovanje o mladinskem in študentskem tisku in publikacijah. Posvetovanje je bilo sklicano pred 7. kongresom LMS.

SPLIT: Te dni so v teku priprave za začetek judo šole, ki bo letos organizirana za študente v Starem gradu. To šolo bodo vodili naši znani judoisti Pavlović, Zagorac in Jelović.

do Skoplja

Kot vsako leto smo se tudi letos odločili, da že takoj na začetku novega študijskega leta povabimo k sodelovanju pri Tribuni vse študente in študentke, ki bi jih veselilo delo pri njihovem glasilu. Priznati moramo, da v prejšnjih letih nismo naleteli na razumevanje in odziv pri vaših starejših kolegi, da pa tudi še nismo izgubili upanja in da predvsem od vas, študentov nižjih letnikov — prvega in drugega — pričakujemo, da se boste odzvali našemu povabilu in postali naši redni sodelavci.

V letošnjem letu so mnogi sodelavci diplomirali in seveda prenehali s svojim sodelovanjem pri Tribuni. Z njihovim odhodom se je v vrstah uredništva pojavila vrzel, ki bi jo radi izpopolnili z novimi močmi. Mnogi med vami so verjetno že sodelovali pri kakšnem glasilu, mnogi pa bi se šele poskusili v pisanju. Za vse bo dovolj dela pri vašem glasilu. Sodelujete lahko na širokem področju od univerzitetne rubrike, preko mednarodne, kulturne, do humoristične in športne. Na vas je, da se odločite, na katerem področju boste sodelovali, mi pa vam bomo po svojih močeh pomagali in vam svetovali.

Prepričani smo, da se boste odzvali našemu vabilu in da boste s svojim sodelovanjem pripomogli k kvalitetnemu dvigu Tribune.

Vse bodoče sodelavce prosimo, da se osebno zgledajo v uredništvu Tribune, Ljubljana, Poljanska 6-II, vsak dan od 12. do 13. ure.

Vabimo vas!

Tribuna — glasilo Zveze študentov — Izdaja Univerzitetni odbor ZSJ — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Jože Sušmeij; glavni urednik Niko Tičar — Uredništvo in uprava, Tribuna Poljanska 6/II, telefon 30-123 — tekoči račun 600-14/3-567 — Letna naročnina 400 dinarjev, posamezni izvod 20 din — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk: CP Delo, Ljubljana. Tomšičeva 1. tel. 23-522

tribuna

PP-17